

Toți Vânătorii din România Mare trebuie să citească vechea revistă și singura publicație românească cinegetică

„Revista Vânătorilor“

organ al Uniunii Generale a Vânătorilor din România

care și-a luat greaua sarcină să călăuzească vânătorimea pe drumul progresului spre desăvârșire.

Camarazi Vânători din România!

Răspândiți revista voastră, duceți-o la sate, îndemnați pe toți prietenii și vânătorii să se aboneze la „Revista Vânătorilor“

Abonamentul de 300 Lei anual, e la îndemâna fiecăruia.

Biouroul Central: CLUJ,



Calea Victoriei, 27. Eajul II

R. R. P. C. dă lămuriri și sfaturi în materie chinotehnică, fără nici o taxă. A se anexa la scrisori mărci de răspuns.

Mijlocește vânzări de câini de rasă produși în țară precum și importuri.

Ține registrele matricole oficiale pentru întreaga țară, eliberează și verifică pedigreeuri.

Nu cumpărați decât câini cu pedigreeul verificat de R.R.P.C. și prin mijlocirea Reuniunii.

NOTAȚI PENTRU VÂNZARE:

Un brac german, păr sârmos importat	18.000 lei	Cățel setteră 6 luni	5.000 lei
Pereche foxterrieri, păr neted 1-2 ani	12.000 „	Cățelușă pointer 6 luni (alb-maron)	4.500 „
„ „ sârmoși 1-2 (dresați vizuină)	13.000 „	Cățea St. Bernhardt cu păr lung (fără pedigree)	7.000 „
Căței foxterrieri, netezi și sârmoși 6-12 săptămâni	1.000-2.000 „	Căței brac german păr neted	1.500-2.000 „
Cățea setteră trei ani blue-belton	12.000 „	Căței setteri (6-8 săptămâni)	2.500-3.000 „
		Pointeri	2.000-3.000 „

PRENOTARI PENTRU CAȚEI GRIFFON , , 3.500-5.000 „

Springeri-Spanioli	1.500-5.000 lei	Scotish terrieri (2 cățelușe)	4.000 „
Bursucari țepoși	1.500 „		

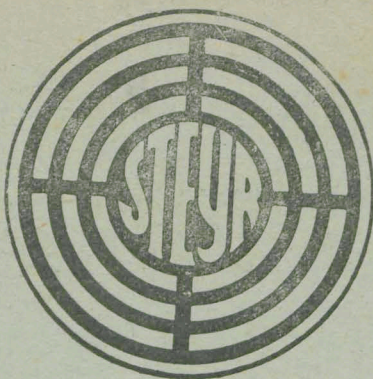
Prețurile (inclusiv pedigree inmatriculat în M.R.C.) sunt loco prăsitör sau Cluj R.R.P.C.

Rugăm pe doamnele și domnii membrii ai Reuniunii, să ne trimită cât mai neîntârziat cotizațiile pentru anul în curs, spre a nu fi nevoiți a le trimite cărțile de membru cu ram-burs. Cotizația pentru 1930 e de: 200 lei.

Avertizăm de pe acum pe toți amatorii sportului canin asupra Expoziției Generale canine ce se va ține în ziua de 17 AUGUST, a. c., la TG.-MUREȘ. Arbitrii din străinătate. Informațiuni detaliate se vor cere d-lui dr. Alex. Manu, Tg.-Mureș, str. Mihai Viteazul, 3.

Expoziție specială pentru câini de vizuină și concurs la vizuină artificială în luna Iunie la Arad. Arbitrii din Viena și Cehoslovacia.

3 ARME



3 ARME

care nu trebuie să lipsească

din echipamentul dv. sunt:

Carabina Mannlicher-Schönauer

în calibrele 6,5—8,2—9 și 9,5 mm., precum și calibrele de mare viteză nou introduse:
7 × 62, 7 × 64 și 8 × 60 mm.

ARMA DE VÂNĂTOARE HAMMERLESS

cu țevi de schimb cal. 12 și 16

PISTOLUL AUTOMAT „STEYR“ CU ȚEAVĂ BASCULANTĂ

cal. 6,35 și 7,65 mm.

SUNT ARME DE CEA MAI MARE PRECISIE

ATÂT CA TIR, CÂT ȘI EXECUȚIE

Steyr-Werke A. G.

Wien I., Teinfaltstrasse 7.

Reprezentată prin „Uniunea Generală a Vânătorilor din România”, — Catalog ilustrat contra marca postală necesară

Carabinele de vânătoare cu repetiție sistem „Mannlicher-Schönauer“, aparțin categoriei de arme de vânătoare cu închizător cilindric și mișcare rotatoare pentru deschidere, închidere și armare; zăvorirea se efectuează prin dispozitive așezate simetric în dosul capului moiel.

Magazinul este așezat în mod practic cu totul în pat; iar partea lui inferioară este închisă hermetic, făcând imposibilă intrarea prafului. El ocupă puțin loc și pe lângă o greutate redusă îi dă armei și un aspect elegant.

Mecanismul de ridicare rotativ, cu cartușele așezate concentric, în contrast cu sistemul la care cartușele sunt așezate pe 2 rânduri, în zigzag, exclude orice strângere al cartușilor. Introducerea cartușelor în magazin se face cu ajutorul unui încărcător lamă.

Inchizătorul este foarte maniabil atât la deschidere cât și la închidere. Când el este închis, obturatorul se poate asigura în mod perfect. Demontarea și remontarea mecanismului de ridicare și al închizătorului se poate efectua ușor, fără nici o uneltă.

Carabina cu repetiție „Mannlicher-Schönauer“, se fabrică în calibrele 6,7—8,2—9—9,5—7×62—7×64 și 8×60 mm.

Toate calibrele se disting prin calități balistice remarcabile.

Nouile arme hammerless „Steyr“ în calibrele 12 și 16, posedă avantaje extraordinare, față de toate armele hammerless existente.

1. Toate piesele sunt fabricate din oțelurile speciale, renumite styriene, produse în uzine proprii și toate armele sunt încercate pentru uzul pulberii fără fum.

2. Bascula nu are nici o deschizătură, etc., deci nu poate intra nici praf nici murdărie în interiorul ei.

3. Mecanismul este construit cât de simplu posibil, constând numai din patru părți: din piesa de armare, percutor, arc și trăgacele exterioare.

4. Siguranța nu fixează numai trăgacele, ci și percutoarele, împiedecându-le să scape din cauza unei izbiri, sau căderi. Prin urmare, este exclusă o descărcare accidentală.

5. Armele se pot livra și cu 2 rânduri de țevi. Un rând cal. 12 și altul cal. 16, așa că vânătorul își poate transforma în câteva secunde, fără unelte arma cal. 12 într'una cal. 16.

6. Trăgacele se pot regla ușor prin câte un șurub mic așezat lângă fiecare trăgaci, regulându-le după placul vânătorului să scape ușor, sau mai greu.

7. Ejectorul automat se poate pune afară din funcție, cu ajutorul unei mici chei.

PISTOLUL „STEYR“

este singurul pistol cu țeavă basculantă. Avantajele lui sunt:

1. Siguranță absolută. Prin bascularea țevei ne putem ușor convinge dacă pistolul este încărcat sau nu. Pistolul se poate descărca fără greutate și fără pericolul să fi rămas vre-un cartuș în țeavă. Siguranța nu ținează trăgaciul, ca la cele mai multe sisteme de pistoale, ci cocoșul armei.

2. Maniabilitatea. Prin bascularea țevei putem vedea imediat interiorul mecanismului. Se poate introduce ori când numai câte un cartuș în cameră, ce permite folosirea armei în mai multe direcții, și anume:

a) ca pistol cu un singur foc, în cazul pierderii încărcătorului;

b) spre a trage numai un singur foc, punând încărcătorul la prima gradație;

c) în sfârșit, ca armă cu repetiție, ca ori-ce pistol automat.

3. Curățirea ușoară. Fără a demonta pistolul, se pot ușor vedea mecanismul de dat foc cum și toate celelalte părți, a căror curățire este necesară după tragere.

4. Toate piesele sunt intersanjabile. Ele se pot schimba fără cea mai mică greutate.

Pistolul „Steyr“, mai are multe avantajii, din care amintim: Forma elegantă—Greutatea mică—Precizia tirului — Rezistența incomparabilă — execuția fină.

NU CUMPĂRAȚI NICI O ARMĂ ÎNAINTE DE A VIZITA EXPOZIȚIA UNIUNEI

ATLAS-PETROL

SOCIÉTÉ EN NOM COLECTIF POUR LE COMMERCE ET L'INDUSTRIE DU PETROLE

EXPORTE EN TANCS ET EN CITERNES:

B E N Z I N E

D'AVIATION, LEGERE MOYENNE
ET LOURDE, WHITE-SPIRIT.

GAZ-OIL, PETROLE LAMPANT

HUILES MINERALES DISTILLEES ET
RAFFINEES, DE TOUTE VISCOSITE

RUE REGALA, 21. TEL.: 26153 et 14190 BUCAREST ADR. TELEGR.: «ATLASPETROLE»

AGENCES: PLOESTI ☒ CONSTANTZA ☒ GIURGIU

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

Fabrica română de cartușe de vânătoare-București

Aducem la cunoștința vânătorilor din întreaga țară, că mulțumită mașinilor noastre de înaltă precizie și personalului tehnic recrutat în străinătate dintre cei mai renumiți specialiști, am izbutit să fabricăm cartușe de vânătoare care dau rezultate uimitoare din toate punctele de vedere.

Orice vânător dornic a ucide vânatul în care trage și nu a-l răni, orice vânător care vrea să-și stabilească reputația de bun trăgător să nu mai tragă decât cartușele **marca 2 stele și 3 stele**, încărcate după ultimele cerințe ale balistice moderne cu pulbere fără fum și materialul cel mai bun existent.

Aceste cartușe se pot găsi de acum la sediul Fabricii, București Șoseaua Ștefan cel Mare No. 45. În provincie se vor găsi de vânzare în două-trei săptămâni, în toate capitalele de județ.

AVIZ IMPORTANT. Atragem atenția vânătorilor asupra unui fapt, căruia până acum mulți, foarte mulți nu i-au dat nici o atenție.

Este anume de importanță decisivă pentru tirul unui vânător, ca acesta să tragă la toate vânătorile și întotdeauna cu cartușe încărcate în așa fel, ca toate mărimile de alice, fie de prepelițe, sau de becașine, fie de sitari, sau de potârniche, fie de rațe, sau de epuri, fie de vulpi, sau de lupi, să zboare la țintă cu aceeași viteză nevariabilă. Numai atunci va putea dobândi vânătorul acea siguranță, care-l face ca în mai puțin de o clipă să decidă — în mod reflex dar cu atât mai precis — asupra măsurii cu care trebuie să ochiască înaintea, dedesubtul sau deasupra vânatului aflat în mișcare.

Ori, această viteză egală a alicelor de toate mărimile menite a face posibil vânătorului un tir regulat, nu se poate obține decât variind la fiecare mărime de alice dozajul pulberii și schimbând în același timp și cuantumul de alice. Dar măsura exactă a acestor va-

riațiuni atât de necesare nu s'a putut stabili decât prin încercări îndelungate și laborioase pe Stand-uri, prevăzute cu utilaj modern electric și de înaltă precizie.

Aplicarea acestui principiu fundamental al dozajelor variate, pentru obținerea de viteze egale la orice mărime de alice fără a se schimba smuciturile (recul-ul) cari rămân invariabile, nu se poate face decât cunoscând cheia acestor măsuri variate și încărcând cartușul cu mașini moderne cum le posedă Fabrica noastră.

Trageți câtva timp cu cartușele fabricate de noi și veți constata o ameliorare a tirului d-v., veți vedea dispărând acele șovăiri în momentul apăsării pe trăgaci, șovăiri cari provoacă întotdeauna scăparea sau ranirea vânatului în care trageți.

A trage cu cartușe proaste însemnează: 1. A vă distruge reputația de bun trăgător și deci de vânător; 2. a transforma plăcerea vânătoarei în permanență enervare și supărare; 3. a răni un mare număr de vânat care moare în chinuri, pierdut pentru d-v.

Evitați aceste neajunsuri, trăgând numai cartușele:

FABRICII ROMÂNE DE CARTUȘE DE VÂNĂTOARE



Marca Fabricii



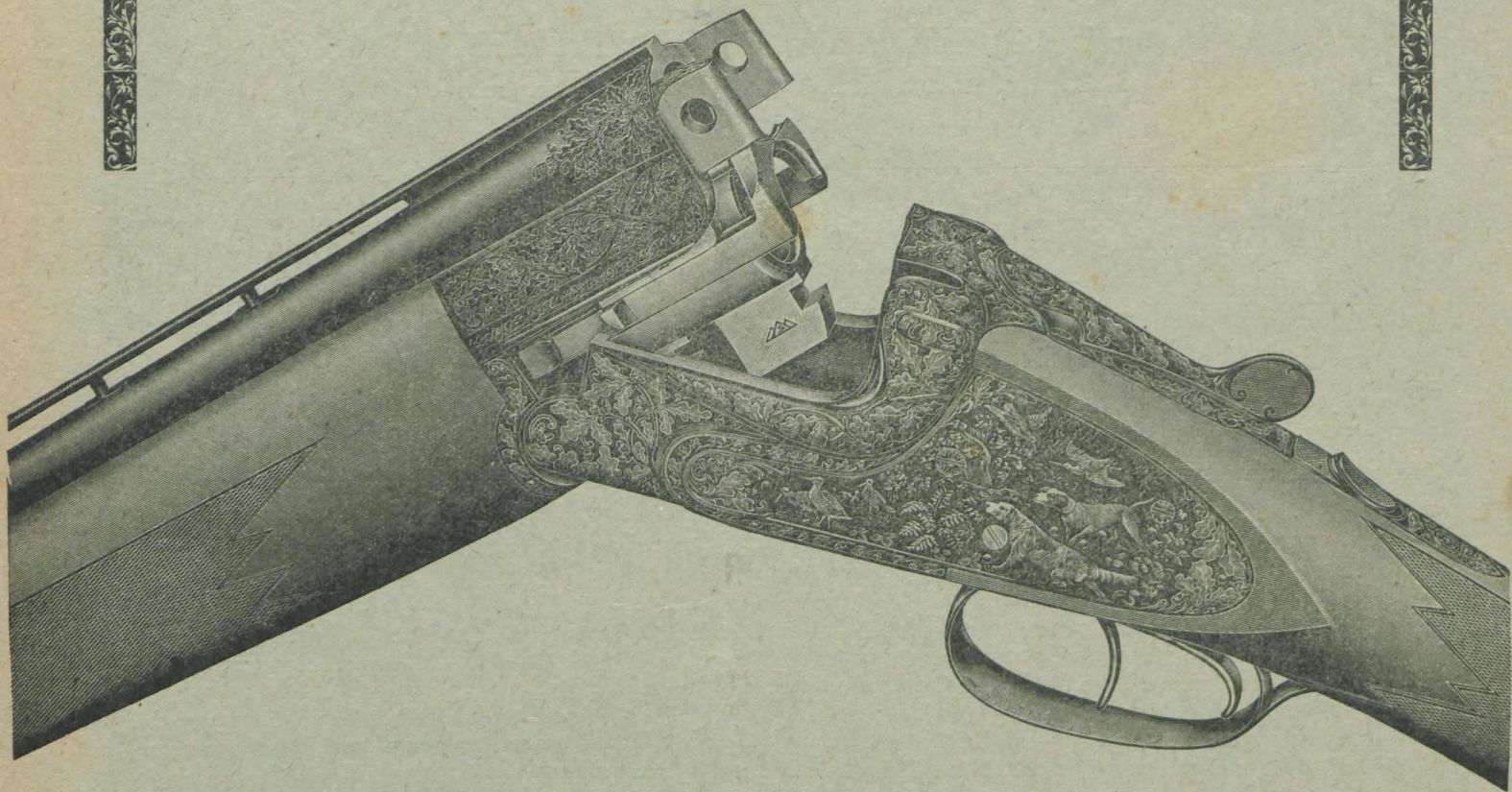
Waffenfabriken
Simson & Co. Suhl i. Sa.

ARME DE VÂNĂTOARE ȘI DE SPORT

==== IN EXECUȚIE SUPERIOARĂ ====

PRECIZIE MAXIMĂ

EXECUȚIE ARTISTICĂ



Arme de alică cu două țevi

:::: pentru vânatoare și sport ::::

ARME CU 3 ȚEVI (Drillinguri), CARABINE CU REPETIȚIE, ARME DE GLONȚ
cu 2 țevi, ARME MIXTE cu 2 țevi, ARME CU 3 ȚEVI, din care 2 pentru glonț.

ARME SPECIALE pentru VÂNATUL CEL MAI PUTERNIC, ARME pentru GLOANȚE DE
MARE VITEZĂ, CAL.: 7×65, 8×60 Magnum, 8×65, 8×75, 9,3×62 Magnum, 9,3×74 Magnum,
cu cel mai mare rendement a tirului.

Simson



ROMÂNIA A CÂȘTIGAT LA EXPOZIȚIA INTERNAȚIONALĂ DE VÂNĂTOARE DIN LIPSCA, RECORDUL LUMII



ZI 15 Mai a fost ședința hotărâtoare a juriului pentru decernarea premiilor țărilor participante.

S'a dat o luptă uriașă între Ungaria și România, întrucât celelalte țări rămăseseră cu mult în urmă.

Ungaria a uzat de toate mijloacele și toate căile ca să ne învingă. A adus aici un număr mare de ziaristi ca să le facă propagandă.

Tot ceea ce au făcut și fac nu e decât o infamă propagandă contra noastră. În lupta lor au fost susținuți foarte mult și de Germania.

Cu toate samavolnicile întrebuițate, obiectivitatea juriului a rămas intactă; România a câștigat primul loc, obținând *recordul lumii*.

Sala României este nu numai cea mai frumoasă, dar și cea mai instructivă prin aranjament, prin trofee expuse, prin miniaturile artistice care arată modul de viețuire al vânatului și exercitarea corectă a vânătoarei.

Acest lucru e recunoscut de unanimitatea reprezentanților țărilor care expun și îndeosebi de Germania, țara cu cel mai însemnat trecut vânătoresc.

Foarte puține din obiectele expuse n'au fost premiate; cele mai multe au obținut medalia de aur, premiul cel mai însemnat.

Marii noștri aliați și preteni francezii și americanii ne dau tot sprijinul. Imediat ce au aflat că România a câștigat, ziaristii francezi și americani au luat contact cu Dl. consilier Gh. Nedici și i-au promis tot sprijinul.

Ungurii încearcă acum, la întemeierea catalogului general al expoziției să obțină unele avantajii ce ar lăsa să se vadă că ar fi pe picior de egalitate cu noi. Lucrul acesta e însă imposibil.

Dl. consilier Gh. Nedici luptă de altfel din răspuțeri să menție locul pe merit și totuș cu atâta luptă câștigat.

N. R. Ținem să arătăm că era dela început indiscutabil succesul României la această expoziție internațională.

România având avantajul deltei Dunărei, paradisul avifaunei, a pădurilor misterioase și nepătrunse din frumoșii noștri munți în care se răsfață bătrânul rege al Carpaților „cerbul“, alături de mistreț și urs; toate acestea au dat garanția recordului nostru mondial, grație muncii fără de preget pe care au depus-o vânătorii români și a campaniei îndelungate pe care „Revista Vânătorilor“, o duce de ani îndelungați pentru înfrângerea braconajului și ocrotirea vânatului. Mulțumim pe această cale tuturor acelor care au înțeles să conlucreze cu noi pentru renumele țării, care trebuie să ocupe locul pe care-l merită.

IMPRESII DELA „SOCIETATEA DE DARE LA SEMN, BUCUREȘTI“



ESTE UN SFERT de veac a trecut de atunci!... Mare zarvă și bucurie era în casa mea părintească, dar eu în ciuda hainelor mele noi, (tip sport) eram foarte amărât.

Sunt convins că supărarea asta o vor înțelege toți acei care știu ce reprezentau pe vremea aceea serbările Societății de dare la semn și ce

însemna pentru un copil să plece la această manifestare sportivă, fără pușca lui de salon.

Plecam a doua zi spre București cu tata, care era membru al societății și reprezentantul ei în orașul de provincie unde locuiam.

M-a consolat mama, iar tata mi-a promis o pușcă mare și garanta cu autoritatea lui întreagă, că voi trage și eu la țintă, cu arma ce mi voi alege dintr'o sută.

Plecarăm de cum s'a luminat de ziuă, ajungând cu bine la București, tocmai când cortegiul impunător al țințașilor pornea în frunte cu președintele și steagul, în sunetul fanfarelor, spre Oppler. Ne-am alăturat de grupul din frunte și mi-aduc aminte că-mi curgeau lacrimi de mândrie și bucurie că mi-a fost dat să trăesc și eu ziua aceasta pe care adesea ori o visam în via părintească, pândind mierlele din covergă. Nu putusem totuș să-mi închipui că va fi atât de frumos, atât de sublim. Ovaționat de public, cortegiul ajunsese în cele din urmă în frumosul parc, unde Doamnele și Domnișoarele înveșmântate ca de sărbătoare întâmpinau, într'un decor de steaguri și lampioane, cu care erau ornați bătrânii copaci, pe vestiții țințași din România.

Trei zile au trecut pentru mine ca un vis, pe care nu-l voi putea uita niciodată, care mi-a rămas adânc întipărit în inima-mi de copil și care a avut un răsunet puternic și astăzi 25 Mai 1930 când am asistat — umil spectator — la tragerile la porumbel.

Câteva limuzine sclipitoare la intrare, de unde mi-au indicat fanioanele diagonalelor locul marelui concurs de tir. Pornind pe o potecuță care șerpuia prin pajiștea verde, am ajuns la „stand-ul“ unde D-l Președinte și cinci șase concurenți trăgeau câte un porumbel de încercare, în așteptarea celorlalți participanți.

Mai bine de un sfert de veac!... Oamenii sunt transformați, ocupați, grăbiți, blazați, nu-i interesează manifestările sportive, care astăzi abea au început să renască la noi, dar nici din înțelegere a necesității lor pentru societate și țară, nici din proprie năzuință sau plăcere, ci pur și simplu din spirit de imitație a exemplului apusean.

Deziluzii nu pot spune că am avut, deoarece eram înarmat cu platoșa deziluziilor mai vechi. Cinsprezece douăzeci de participanți într'o zi de tir în anul 1930, când înainte vreme participau cu sutele și miile, este un

record negativ, care totuș trebuie menționat. Cei care au mai rămas fideli acestui exercițiu folositor și nespuse de frumos, — pot spune — cel mai frumos și atrăgător dintre toate sporturile moderne, merită nu numai lauda fără răsunet pe care le-o pot aduce în aceste rânduri, ci și recunoștința tuturor celor care înțeleg ce înseamnă ca țara să aibă un bun țințaș în fiecare cetățean.

Concursul pentru câștigarea premiului „Al. Buzdugan“. Cei cincisprezece concurenți încep să tragă. Incetul cu incetul se acoperă șirul pătrățelelor din tablou cu fișe roșii împesitrate cu alb. S'a ajuns la al cincilea porumbel și numai în dreptul a două nume întregul șir marchează roșu, nici un porumbel scăpat! Se încinge între cei doi abili trăgători o luptă frumoasă. Porumbelii, unul după altul cad fulgerați de armele rivalilor. S'a ajuns la al optulea, al nouălea... toată asistența se întrebă cine va câștiga....?

Din grupul așilor, ese cu pasul sigur o doamnă tânără, cu o pușcă scurtă în mână, se oprește la 26 de metri, „gata! drumu!“! Porumbelul fără a fi lovit de cele două focuri ale doamnei, se îndreaptă într'o curbă elegantă spre plutonierul — participant clandestin pe un dâmb învecinat cu „Stand“-ul de tragere, care aștepta rarele ocazii să dovedească de multe ori cu succes, performanța sa. Fusesse al 9-lea porumbel, în care „asul“ feminin, de data aceasta cu vădită intenție, trăsesse alături. Menaja susceptibilitățile rivalului ei care considera „un point d'honneur“ să câștige premiul în concurență cu reprezentantul sexului slab. Vine rândul domnului, care trage și doboară porumbelul în aclamațiile asistenților. Câștigase premiul „Al. Buzdugan“.

Pe figura doamnei, învinsă în luptă, se putea ceti surâsul fin de indulgență și satisfacția unei fapte bune. Admirația mea era fără seamăn, „asul“ feminin mă interesa, nu numai pentru dibăcia cu care mânua arma, ci în special pentru frumusețea gestului făcut.

Au continuat tragerile pentru premiul următor, iar eu am plecat în ziua aceea, în aceeași stare sufletească pe care am avut-o în timpul adolescenței mele, gândind pe când coboram pe Str. Izvor, că în materie de vânatoare, femeia are ascendentul sufletului ei delicat asupra noastră și că vânătoarea nu va avea decât să câștige, dacă doamnele se vor interesa efectiv de creșterea ocrotirea și înmulțirea vânatului.

G. L.

* * *

REZULTATUL TRAGERILOR DELA „SOCIETATEA DE DARE LA SEMN, BUCUREȘTI“

Tragerile de aniversare din 17 și 18 Mai 1930

Tragerile limitate

Carabina cal. 22 m.m., (redușă)

Premiul	I d. Nic. Al. Lahovary	47 puncte
„	II „ Scarlat Georgescu	43 „
„	III { „ Căpitan Traian Ursu	{ 42 „
	„ Maior Corbuleanu	

Pistol

Premiul	I d. Nic. Al. Lahovary	39 puncte
"	II „ Căpitan Traian Ursu	32 „
"	III „ Maior Corbuleanu	20 „

Arma de vânătoare

Premiul	I d. Em. Stroici	14/20 „
"	II „ Alex. Bonachi	5/20 „
"	III „ Dr. N. Nițescu	5/20 „

Tragerile nelimitate (concurență)

Carabina cal. 22 m.m., (redușă)

Premiul	I d. Căpitan Traian Ursu	48 puncte
"	II „ Nic. Al. Lahovary	47, 47, 47 „
"	III „ Scarlat Georgescu	47 „

Pistol

Premiul	I d. Nicolae Alex. Lahovary	43 puncte
"	II „ Căpitan Traian Ursu	36 „
"	III „ Maior M. Corbuleanu	39 „

GIBLA MILITARA

Tragere limitată

Carabina 22 m.m., (redușă)

Premiul	I d. Căpitan Traian Ursu	43 puncte
"	II „ Locotenent Zaharescu	40 „
"	III „ Maior M. Corbuleanu	39 „

Sâmbătă 24 Mai 1930

Premiul Ministerului de Agricultură și Domenii

5 porumbei, 26 metri

Premiul	I d. Constantin Caragea	7/7
"	II „ Dan Noica	6/7
"	III „ M. Ionescu-Călinești	} 4/5
"	„ Em. Stroici	
"	„ Inginer Cesar Pop	
"	„ George Plagino	
"	„ Alex. Buzdugan	

Premiul General Adj. George Manu

1 porumbel, handicap

Premiul	I d. George A. Plagino	13/13
"	II „ Ștefan Șendrea	12/13
"	III „ Nicolae Alex. Lahovary	9/10

Duminică 25 Mai 1930

Premiul George Lakeman

1 porumbel, serie 24, 26, 39

Premiul	I d. Nicolae Alex. Lahovary	5/5
"	II „ George Plagino	4/5
"	III „ Inginer Cesar Pop	4/5

Premiul Alex. G. Buzdugan

1 porumbel, 26 metri

Premiul	I d. Louis Noël	9/9
"	II d-na Nina Călătorescu	8/9
"	III „ Em. Stroici	} 4/5
"	„ M. Ionescu-Călinești	
"	„ Em. Svec	

Premiul Henry Wyss

1 porumbel, handicap

Premiul	I d. N. Săulescu	5/6
"	II „ Louis Noël	4/5
"	III „ d. M. Ionescu-Călinești	} 3/4
"	„ Dr. Lucian Scupiowski	
"	„ Dr. Dan Berceanu	

Premiul Principele Ioan Callimachi

1 porumbel, 31 metri

Premiul	I d. Mihail Ionescu-Călinești	9/9
"	II „ Nicolae Alex. Lahovary	8/9
"	III „ Em. Stroici	3/4

Ziua III-a Luni 26 Mai 1930

Premiul Regele Ferdinand I

*Campionatul Național al României
25 porumbei, 27 metri*

Premiul	I d. Em. Stroici	23/25
"	și Cupa Regelui Ferdinand I	
"	II „ Const. Caragea	21/25
"	III „ M. Ionescu-Călinești	20/25

Premiul Serviciului de Vânătoare

din Ministerul de Agricultură și Domenii

1 porumbel, 27 metri

Premiul	I d. M. Ionescu-Călinești	12/12
"	II „ Const. Caragea	11/12
"	III Principele M. Sturdza	7/8

Premiul Fabricii Române de cartușe de vânătoare

5 porumbei, handicap

Premiul	I d-na Nina Colonel Călătorescu	
"	II d. George Plagino	
"	III „ M. Ionescu-Călinești	

Ziua IV-a Marți 27 Mai 1930

Premiul George A. Plagino

1 porumbel, handicap

Premiul	I d. Nicolae Alex. Lahovary	4/4
"	II „ Const. Caragea	} 3/4
"	III „ Ștefan Șendrea	
"	„ George Lakeman	
"	„ Marin Butculescu	

Premiul Nicolae Alex. Lahovary

1 porumbel, 26 metri

Premiul	I d. George Lakeman	3/3
"	II „ M. Ionescu-Călinești	} 2/3
"	III „ Em. Stroici	
"	„ Const. Caragea	

Premiul Doamnelor

Oferit de Serviciul de Vânătoare din Ministerul de Agricultură

3 porumbei, 22 metri

Premiul	I d-șoara Hela Skupiewski	3/3
"	II d-na Z. Bazilescu	4/5
"	III „ Gerota	5/7
"	IV „ Nina Colonel Călătorescu	4/7
"	V d-șoara Lakeman	3/10
"	VI d-na Micescu	2/10

Premiul Constantin Caragea

3 porumbei, handicap

Premiul	I d. Mihail Ionescu-Călinești	14/14
"	II „ George Lakeman	13/14
"	III „ Alex. Bonachi	6/7

N. R. — Felicităm călduros pe concurenții câștigători, precum și comitetul Societății pentru frumosul rezultat obținut. Relevăm rezultatul bănesc care a întrecut așteptările având în vedere vremea urâtă și lipsa de concurenți. S'au distribuit premii în valoare de circa 180.000 Lei, inclusiv obiectele de artă, fără a socoti cupa Regelui Ferdinand I care valorează peste 100.000 lei. — D-l Plagino prin munca ce o depune ne promite pentru viitoare trageri o serbare sportivă grandioasă.

Două premii I au fost câștigate, folosindu-se cartușele Perfect Walsrode ce se găsesc la Uniune.



BUROȘTENI

O NOUA REDUCERE
A PREȚURILOR ANUNCIURILOR

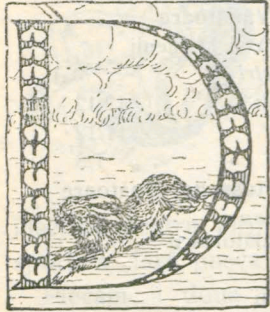
O pagină 500 lei lunar
O jumătate pagină 250 „ „
Un sfert pagină 125 „ „

CÂINI

de T. T. MAIORESCU

Motto: «Numai la Institutul Antirabic din București sunt pâna în prezent peste 1500 cazuri de oameni mușcați de câini turbați, iar la Cluj, într'o singură zi s'au prezentat 60 de persoane, în aceeași situație.

«Ziarul Curentul», din 1929



EZASTRUOS bilanț.

Câinii latră, caravana trece, este adevărat. Dar când acești câini mai sunt și turbați, caravana riscă, să treacă *definitiv*, în sânul lui Mahomed.

Și se pare că nu suntem departe de acest sfârșit. Zi de zi, anunță ziarele cazuri noi și doamne! câte trec neștiute, în colțuri tăi-

nuite de țară.

În revistă s'a scris mult și stăruitor, ba despre câinii vagabonzi, ucigași misterioși ai vânatului, ba despre mistificatorii ouălor și puilor de prin gospodării și ferme, ba despre hăitașii stânelor și câte altele.

Articole s'au cetit, ideile s'au aprobat, poate, revistele s'au păturit, mai mult sau puțin îngrijit, în biblioteci sau sertare, iar colbul vremii — complice necesar — a așternut păienjenis meșteșugit peste amintiri, așa că, tot lătrând câinii, caravana s'a oprit deodată la porile institutului antirabic—Meca, canină.

Este de spaimă, lucru hotărât. Nu-ți vine să mai eși din casă. Pe drum, pretutindeni, întâlnești batalioane mărâitoare cu limbi atârând ca niște sălbii turcești, din care, câte odată, se mai prelinge și ceva bale. Te cuprinde panica.

Dar, dacă o fi vreunul turbat, te 'ntrebi?

Ocolești prudent grupul, treci prin hârtoapele cu apă verde din mijlocul drumului și scapi, întrebându-te apoi uluit, de ce trebuie să te ferești mai întâi, de câinii de pe trottoare sau de mașinile din drum, care se gonesc cinematografic — în plin oraș. — Fiindcă, în definitiv, s'o recunoaștem este par'că mai onorabil să mori strivit decât turbat.

Stupidă perspectivă, nu-i așa?

Dar și mai curioasă îmi pare mentalitatea curentă — ca să zicem așa.

Punem osebită grijă în ocrotirea animalelor în general, — lucru foarte civilizată, dealtminteri — a vânatului în special — faptă deasemenea civilizată și frumoasă —

și nu ne îngrijim de loc, de ocrotirea noastră, a oamenilor.

Adică, cum? Să nu faci cutare sau cutare lucru, căi-rușinos, fiindcă așa vrea S. p. P. A. care te amendează, dar să te lași mușcat de câinii plini de turbă, fiindcă așa au găsit cu cale mai mari oștilor și ai orașelor din binecuvântata țară românească.

Vorba ceia: „după moarte și cal de ginere“.

Nu se poate domnilor, nu se poate!

În Franța, deopildă, există *legea Sanitară din 21 Iulie 1881*, care prevede obligațiunea declarării cazurilor, sancțiuni și măsuri de luat.

La noi, mor mamele în trenuri și sunt debarcate în gări singuratiche, în timp ce tații își poartă jalea și copiii — turbați și ei, mai departe, spre București — Cazul din trenul de Constanța din anul trecut.

Dece sunt pline ulițele de câini, în sate și orașe. Flămânzi și jegăriți, se 'ncaieră, umplând de larmă mahalaua și de spaimă trecătorii.

Este un spectacol nedemn și periculos, care trebuie să înlăturat, imediat.

Să se vină cu măsuri drastice, altfel nu știm unde vom ajunge. Bilanțul activității noastre, pe acest țărâm, Pați văzut, e tragic.

Legea vânatului a pus, în art. 58, obligația declarării și taxării câinilor de vânatoare, numai!

Nu-i suficient. Adică mai mare să fie grija creierii și să încasări unor venituri cu destinații imprecise, decât aceia a siguranței vieții cetățenilor?!

Și apoi, ce măsuri similare, măcar, există pentru haitele satelor și mahalalelor? *Niciuna!*...

Dece? Este în deobște cunoscut, că nu câinii de vânatoare umplu ulițele și nici nu sunt în consecință, *cei mai indicați inoculării oamenilor cu virusul turbării.*

Pentru câini plătiți destul de scump, vânătorii mai plătesc și taxe, iar cetățeanul orașan sau rural poate furniza uliței cifre fantastice, numai pe motivul contrariu — că nu-i vânător — ? Hotărât, nu, onorată direcție a vânatoarei, ce-i de făcut?

Să se ia dispoziția ca haitele ridicate de hingheri să numai fie restituite proprietarilor sub nici un motiv, afară de excepția prinderii unor câini de rasă și cu obligația că și în acest caz, recidiviștii să treacă neapărat în rândul celor obicinuiți, la destinația comună.

Numai de nu i-ar prinde și pe ai mei!

PENTRU VÂNĂTORII BUCUREȘTENI

În urma stăruințelor Uniunii, Direcțiunea Societății Comunale a Tramvaielor București, a admis ca pasagerii vânători însoțiți de câine, să poată călători în vagoanele remorcă, care au platformă și numai pe platforma dinainte a acestor vagoane. Câinii vor fi legați și ținuți alături de vânători.

Acest lucru a fost specificat în Regulamentul S. T. B. Art. 54.

Cu acest prilej ținem să mulțumim călduros în numele vânătorilor bucureșteni, Direcțiunii acestei instituțiuni pentru atențiunea delicată pe care a avut-o față de lumea vânătorească.

G. L.

Contribuțiuni statistice-Antropogeografice la istoricul vânătoarei în România

de Dr. R. I. CALINESCU

(zoogeografie) cât și în cele în legătură cu vânătorul (antropogeografie).

S'ar părea că vânătoarea ca știință, dacă nu este un capitol al Etnografiei, este un mănunchiu de discipline științifice paralele cu geografia: istoric, tehnică, zoogeografie și antropogeografie cinegetică, productologie etc.

Intr'adevăr se știe în deobște în ce mare măsură omul (și vânătorul cu atât mai mult) este influențat de mediul variat după cum se știe deasemenea cât de mult mediul ambiant suferă influența omului (pe a vânătorului în deosebi) care a schimbat har a Europei inclusiv a țării noastre și aspectul ei zoogeografic, din care unele specii s'au șters în timpuri istorice (bourul, zimbrul, marmota, castorul, antilopa-saiga, tarpanul etc.), iar altele sunt pe această cale (ursul, râsul, capra neagră etc.).

Iată dar, neglijând definițiunile, și scormonind legăturile de timp și spațiu, la contactul de principii și metode între vânătoare și geografie, ce domeniu vast i se oferă cercetătorului obiectiv care dorește să se clarifice și să stabilească un aspect cronologic mai înainte de a purcede la o sinteză generală și mai înainte de a trasa linii mari de program științific.

DACĂ din punctul de vedere al dificultăților de a se da o definiție precisă, există o foarte mare asemănare între vânătoare și geografie, nu-i mai puțin adevărat că principiile (interdependența fenomenelor de ambianță) și metodele geografice (circumscrierea prin hartă a fenomenelor de ambianță) se pretează perfect de bine în studiile cinegetice, atât în cele care se găsesc în legătură cu vânatul

HARTA DENSITĂȚII VANATORILOR IN ROMÂNIA

F. I.



UN PUNCT REPREZINTĂ 10 VANĂTORI

Căci lucrurile n'au început și cu atât mai mult nu se vor termina cu noi!

Una dintre multele probleme interesante ale vânătoarei, prezentând puternice afinități cu geografia umană și obiectiv o stare de fapt, permițându-ne a trage în acelaș timp bune concluziuni pentru viitor, este studiul densității și repartiției vânătorilor din România

După cum se știe, se consideră vânători acele persoane cari vânează conform obligațiilor impuse prin legea vânătorului și după ce au plătit taxele legale; contrariu sunt braconieri, pedepsiți de lege și disprețuiți de adevărații vânători.

Și din nenorocire aceștia din urmă predomina la noi,

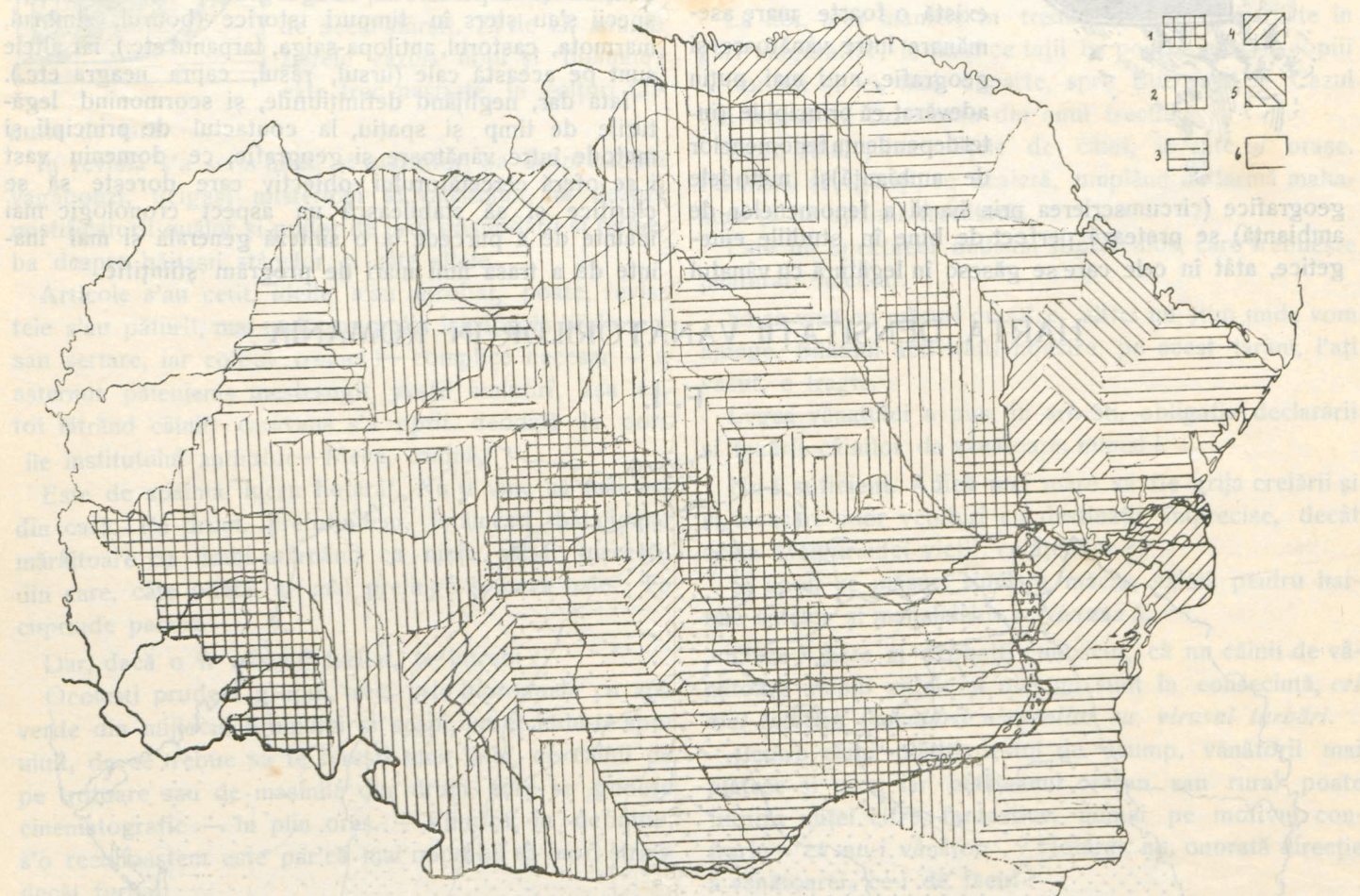
cu toate restricțiunile legii și asprimea relativă a tribunalelor.

Dacă vânătorii se pot studia numeric, e mult mai greu cu braconierii, cari sau nu se cunosc, sau dacă sunt dați în judecată și înregistrați ca atari, pot ieși de aci cu fața curată ca nedelincvenți, numărul lor fiind nesigur din acest punct de vedere și foarte fluctuabil.

Insă nici cu vânătorii nu este prea ușor: singura posibilitate de a se studia numeric este cercetarea registrelor Prefecturilor de județ pentru a cunoaște numărul permiselor de vânătoare vândute anual, cifre variabile dela an la an și care din nenorocire nu se trimisera regulat.

HARTA ZONALITĂȚII DENSITĂȚII VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA

F. 2.



1 = un vânător pe 0—5 Km.²
 2 = „ „ „ 5—10 „
 3 = „ „ „ 10—20 „

4 = un vânător pe 20—40 Km.²
 5 = „ „ „ 40—60 „
 6 = „ „ „ peste 60 „

Și mai grea este precizarea adevăratei repartiții a vânătorilor în Bucovina și aceasta se datorește nu numai faptului citat mai sus, dar și contopirii celor 11 județe în 5, conform reformei administrative din 1925, când datele statistice trimise se refereau când la vechile județe ale anilor precedenți când la noile județe de după această reformă, sau numai la orașul Cernăuți pentru care motiv s'a încercat a se înfrânge aceste piedici, luându-se ca bază suprafața totală a Bucovinei și împărțindu-se la media generală a vânătorilor conform datelor cunoscute, utilizând media generală scoasă din mediile vechilor județe și cifrele noi, rezultatele fiind

bine înțeles aproximative și provizorii pentru această provincie până la anul 1928 inclusiv.

Utilizându-se mediile cifrelor trimise anual la Direcția vânătoarei de către prefecturile de județ, și care reprezintă numărul permiselor de vânătoare vândute anual în fiecare județ reducând cifrele la zeci reprezentate pe hartă prin puncte, căpătăm grafic și foarte sugestiv, densitatea vânătorilor în România (Fig. 1 pag. 85).

Raportând media vânătorilor dintr'un județ la suprafață în kilometri pătrați a acestuia și reprezentând pe hartă acest raport (Fig. 2) distingem 6 moduri care corespund la tot atâtea zone de repartiție a vânătoriei în România, în starea actuală a vânătoarei la noi și

anume: două zone de maximum, două zone medii, și două zone de minimum.

Considerate în ordinea alfabetică județele din România corespunzătoare acestor zone, sunt următoarele:

Zona I-a. (Un vânător pe o suprafață între 0—5 km²): Brașov, Caraș, Covurlui, Dorohoiu, Ilfov, Prahova, Sibiu, Târnava Mare, Târnava-Mică, Timiș-Torontal, Vaslui.

Zona II-a. (Un vânător pe o suprafață între 5—10 km²): Alba, Arad: Botoșani, Cluj, Dolj, Durostor, Făgăraș, Fălciu, Hunedoara, Iași, Mehedinți, Mureș, Năsăud,

Odorhei, Putna, Roman, Romanați, Sălaj, Satu-Mare, Severin, Tecuci, Trei Scaune, Tutova.

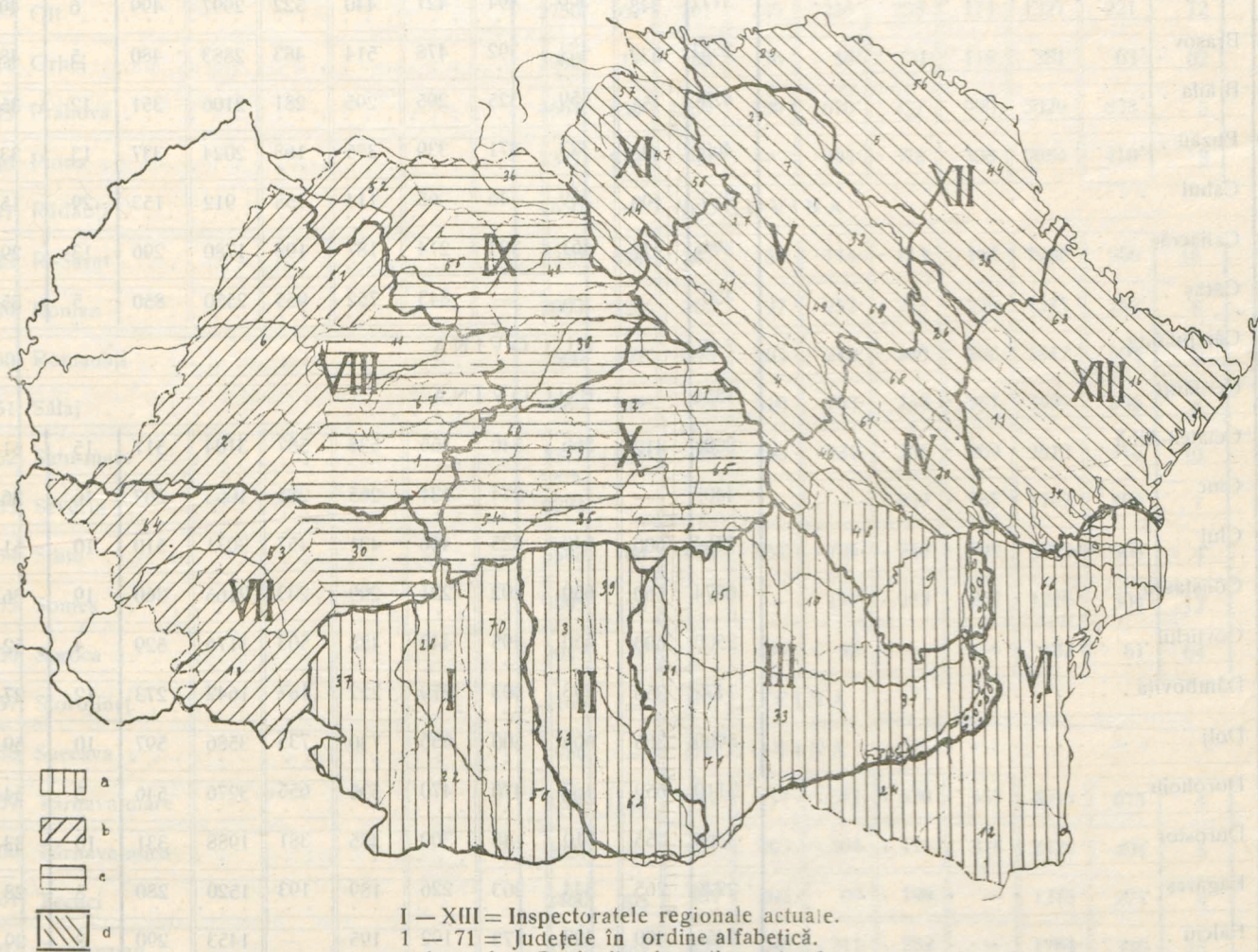
Zona III-a, cea mai comună (Un vânător pe o suprafață între 10—20 km²): Bacău, Bălți, Bihor, Brăila, Buzău, Caliacra, Cetatea Albă, Constanța, Dâmbovița, Fălțiceni, Ialomița, Ismail, Lăpușna, Neamț, Olt, Râmnicul Sărat, Someș, Teleorman, Turda, Vâlcea, Vlașca și provincia Bucovineană.

Zona IV-a. (Un vânător pe o suprafață între 20—40 km²): Cahul, Gorj, Hotin, Maramureș, Muscel, Tulcea.

Zona V-a. (Un vânător pe o suprafață între 40—60 km²): Tighina.

HARTA REGIUNILOR CINEGETICE

F. 3.



Zona VI-a. (Un vânător pe o suprafață mai mare de 60 km²): Orhei Soroca.

Ce concluzii trebuie să tragem din aceste constatări statistice pe care ni le pun în evidență cifrele și hărțile?

Repartiția vânătorilor în România se pare că este determinată în primul rând de starea culturală a diferitelor județe, în sensul că cei mai mulți vânători regulați se află în primul rând în județele mai avansate culturalicește; zonele mai bogate în vânători se găsesc mai ales în Vestul țării iar cele mai sărace în Estul țării.

Impuținarea vânătorilor regulați în județe de mare bogăție în vânat și care nu se deosebesc fizic și zoogeografic întru nimic în județele vecine mai culte, nu se poate explica probal decât prin abundența braconierilor (ultimele trei zone) ele constituind regiunile cu care administrația trebuie să fie foarte vigilentă.

Este poate singurul criteriu după care s'ar putea face o justă repartizare a inspectoratelor regionale de vânătoare, condensându-se la patru regiuni cinegetice.

(In legătură cu acest articol sunt și tablourile din pag. 88—89)

TABLOUL STATISTIC AL VÂNĂTORILOR

N ^o	DENUMIREA JUDEȚELOR	Suprafața în km. ²	NUMARUL PERMISELOR DE VÂNĂTOARE VÂNDUTE DE PREFECTURI								km. ² pe vânător	Puncte
			1923	1924	1925	1926	1927	1928	Total	Media		
1	Alba	3587	499	737	577	283	582	555	3330	555	6	55
2	Arad	6255	768	1248	901	1294	1193	984	6388	1064	6	100
3	Argeș	4422	250	—	—	—	—	—	250	250	18	25
4	Bacău	4376	396	411	448	333	339	316	2243	374	11	37
5	Bălți	4650	499	629	245	109	339	436	2338	389	12	38
6	Bihor	7424	1061	436	610	664	629	666	3666	611	12	61
7	Botoșani	3177	548	566	494	427	440	522	2997	499	6	49
8	Brașov	2581	532	484	392	478	514	483	2883	480	5	48
9	Brăila	4290	451	459	325	295	295	281	2106	351	12	35
10	Buzău	4600	438	323	371	339	385	168	2024	337	13	33
11	Cahul	4502	190	339	46	65	114	158	912	153	29	15
12	Caliacra	3910	327	461	333	274	187	198	1730	296	13	29
13	Caraș	4801	—	—	—	843	752	955	2550	850	5	85
14	Câmpulung	3490	=	BUCOVINA								
15	Cernăuți	1858	=	BUCOVINA								
16	Cetatea-Albă	8000	412	566	546	455	538	587	3104	517	15	51
17	Ciuc	4405	—	—	374	131	265	285	1053	263	16	26
18	Cluj	5064	600	642	525	406	431	457	3071	510	10	51
19	Constanța	6874	560	650	202	221	299	233	2165	360	19	36
20	Covurlui	2500	600	650	495	440	488	503	3176	529	4	52
21	Dâmbovița	3472	353	298	303	279	222	187	1642	273	12	27
22	Dolj	5900	365	666	500	656	730	735	3586	597	10	59
23	Dorohoiu	3110	659	487	470	470	535	655	3276	546	5	54
24	Durostor	3560	455	610	148	309	385	381	1988	331	10	33
25	Făgăraș	2220	265	344	303	226	189	193	1520	280	8	28
26	Fălciu	2458	400	493	173	192	195	—	1453	290	8	29
27	Fălțiceni	2800	299	302	—	—	—	164	466	233	12	23
28	Gorj	4686	292	296	140	144	175	99	1146	191	24	19
29	Hofin	3238	60	78	131	137	134	148	688	114	28	11
30	Hunedoara	7791	888	—	625	823	631	793	3760	752	10	75
31	Ialomița	8055	440	625	450	518	722	778	3533	589	13	58
32	Iași	4861	690	506	418	447	498	575	3334	555	8	55
33	Ifov	4770	2113	2130	1554	1513	1392	—	8702	1740	2	174
34	Ismail	3561	155	428	111	156	241	141	1232	205	17	20
35	Lăpușna	4540	313	512	280	269	270	278	1922	320	14	32
36	Maramureș	4859	166	98	166	—	211	138	779	155	31	15

REGULAȚI DIN TARĂ ÎNTRE 1923—1925

No.	DENUMIREA JUDEȚELOR	Suprafața în km. ²	NUMĂRUL PERMISELOR DE VÂNĂTOARE VANDUTE DE PREFECTURI								km. ² pe vânător	Puncte	
			1923	1924	1925	1926	1927	1928	Total	Media			
37	Mehedinți	5388	610	1098	419	366	283	300	3076	512	10	51	
38	Mureș	4663	600	645	425	631	621	647	3569	594	7	59	
39	Muscel	3315	160	94	58	61	59	93	525	87	38	8	
40	Năsăud	4328	730	797	442	621	491	492	3573	596	7	59	
41	Neamț	4983	240	284	225	245	242	293	1529	254	20	25	
42	Odorhei	2956	223	436	403	296	358	299	1945	324	9	32	
43	Olt	2750	161	261	245	228	258	174	1327	221	12	22	
44	Orhei	3960	13	86	36	58	70	118	381	63	62	6	
45	Prahova	4664	830	1059	759	670	721	990	5029	838	5	83	
46	Putna	3347	532	442	—	394	378	308	2054	410	8	41	
47	Rădăuți	2650	=	BUCOVINA									
48	R.-Sărat	3340	444	247	156	114	113	164	1238	206	16	20	
49	Roman	2000	320	262	197	252	258	226	1515	252	8	25	
50	Romanâți	3560	402	496	263	210	240	206	1817	502	7	50	
51	Sălaj	5065	542	95	510	793	759	881	3580	596	8	59	
52	Satu-mare	4311	524	485	498	331	306	369	2513	418	10	41	
53	Severin	6294	—	—	—	—	837	955	1792	869	7	89	
54	Sibiu	3560	700	950	957	795	748	702	4852	808	4	80	
55	Someș	3995	456	—	—	194	282	287	1219	304	13	30	
56	Soroca	3943	—	—	74	48	—	—	122	61	64	6	
57	Storojineț	2166	=	BUCOVINA									
58	Suceava	986	=	BUCOVINA									
59	Târnava-mare	3206	1188	1181	777	672	670	557	4055	675	4	67	
60	Târnava-mică	2081	421	421	403	394	411	378	2428	404	5	40	
61	Tecuci	2460	295	587	204	99	190	—	1375	275	9	27	
62	Teleorman	4225	362	553	296	211	282	—	1704	340	15	34	
63	Tighina	5400	93	114	163	89	152	—	611	122	44	12	
64	Timiș-Torontal	7495	2846	3246	2871	3143	2679	—	14785	2957	2	295	
65	Trei-Scaune	3554	432	502	405	352	336	287	2314	385	9	38	
66	Tulcea	8398	500	666	107	165	—	328	1766	353	23	35	
67	Turda	3393	381	—	—	—	—	166	547	273	12	27	
68	Tutova	2649	350	331	354	275	303	258	1871	311	8	31	
69	Vaslui	2100	446	730	388	283	299	138	2284	380	5	38	
70	Vâlcea	4220	229	294	201	—	217	132	1073	214	19	21	
71	Vlașca	4330	630	288	248	304	299	310	2079	346	15	34	
	Bucovina	11060	—	—	—	—	—	—	—	1122	9	112	

Pe un nou drum; „vânătoarea“ cu arme bacteriologice

de VANĂTOR DE MUNTE

PE când condeele reprezentanților lui St. Hubert aleargă febrile manifestând pentru protecția vânatului; în timp ce iubitorul de natură se luptă cu forțe herculane aruncând impedimente în scurgerea zilelor, cari ne apropie de calificativul „monument al naturii“; în clipele, cari au născut din vânătorimea conștiință aprigi apărători ai creaturilor mișcătoare, se produc inovații și se încurajează inițiative împotriva cărora dela început ne constituim în procurori, îndreptând fiecare degetul acuzării.

Intr'un număr al unei publicații de vânătoare, franceze *), a apărut, sub un titlu agățat în coloanele de frunte, un articol, care dacă nu dispune de exclusivitatea acestei invenții de a ucide în cea mai detestabilă formă, totuși încurajează și dă un avânt puternic acelor cari au întrebuițat întotdeauna ajutoare mai mult sau mai puțin îngăduite de lege și tradiția vânătoarească.

Pentru edificarea protestului și indignării mele, sunt constrâns a desvălui mici taine ale acestei „noui și nobile pasiuni de a vâna“, deși îmi propusesem a nu o face.

Un *Lieutenant de Louveterie*, descrie minuțios strategia și principiile prin cari se poate *ucide vulpea și bursucul în vizuină, prin asfixiere cu cloropicrină!*

În această branșă de a distruge rațional, foxterrier-ul va servi numai de agent de constatare a victimelor, cărora li s'a pecetluit irevocabil soarta. Se procedează cu o simplitate naivă la baricadarea eșirilor vizuinei și a tuturor comunicațiilor cu exteriorul“. În general, — spune autorul aceluia articol — vulpea e constrânsă să părăsească vizuina în 10 minute, (dacă eșirile au rămas desfundate, Nota aut.), după introducerea cloropicrinei; bursucul mai rustic și mai rezistent, se lasă așteptat câteodată o jumătate de oră“.

Ce chinuri oribile, vor aduce tragicul sfârșit al bietului animal. Mucoasa ochilor iritată până la orbire, nasul sângerând din cauza vaporilor distrugători, plămâni perforați de emanațiile ucigătoare cari atacă țesuturile timp de un sfert sau o jumătate de oră.

Atunci domnilor, dați-mi voie; dacă și aceasta cadrează cu programul unei reviste de specialitate, cu siguranță reportagiile abatoarele vor forma o lectură de elită!

Care este acea momeală constrângând la îndeletnicirea cu un astfel de sport sau pasiune? Banul...? Dacă da, atunci noi vânam prea puțin pentru ban și sportul nu pare a fi pătruns de un materialism atât de feroce! Vor spune unii: „protejăm vânatul prin distrugerea răpitoarelor“, fără însă a-și da seama, că prin această sentință sparg găoacea din care răsare încă un punct de acuzare.

(* Revista de vânătoare „Chasse, Pêche & Elevage“, Paris No. 133—34 din 25 Iulie a. c.

Dacă am dispune prin abstract de un așa puternic contingent de vulpi și bursuci, (nu cunosc bursucul ca un dușman atât de înfocat al vânatului nobil), ca decimare în rândurile vânatului nobil să fie incomensurabile, *nici atunci nu ne este îngăduit a ucide și a distruge cu acest procedeu, care scalpează onoarea oricărui vânător.* Or, de o situație atât de prosperă noi nu dispunem, dar mai ales Franța cu contingentul său infim de vulpi și de bursuci care sunt pe calea dispariției!

În continuare autorul articolului mai spune; „Lunile Aprilie și Mai, în timpul când vulpile-mame sunt ascunse în vizuină pentru alăptarea puilor, sunt deosebit de favorabile distrugerii“).

Nu mai pot înceta cu exprimarea indignării și de câteori citesc și recitesc pasagiile acestea, simțiminte de oroare îmi crispează fața.

Unde trebuie căutată, ideea protagonistă care a sălășluit atari gânduri și care va fi măsura medie a recunoștinței, oferită din mâini de vânător, acestor servicii? Unde mai găsim echitatea între cele două valențe; vânat și vânător?

S'au abandonat acele trei căngi îndoite la vârf în cari se vâra nada, iar vulpea sărind să o înhațe rămânea spânzurată de buze; s'au boicotat și prohibit prin legi toate categoriile de accesorii și arme cari provoacă chinuri bietelor animale. Prin educație și literatură se tinde către nobila datorie de a vâna în așa fel, ca instinctele dintre fiara sălbatică și cugetul omului să apară cât mai deosebite; pentrucă încercăm să ne depărtăm tot mai mult în ciuda unui curent sănătos al carității introdus în cinegetică?

Este cu atât mai tristă această constatare, cu cât în revista noastră colaboratorii și-au îngăduit luxul ideilor de a da în vileag atari rețete. Deși au făcut-o aceasta mai mult ca o supereditare a programului de protecție și încurajare a înmulțirii vânatului, totuși acest simplu desiderat care ar urma deci să fie adus la îndeplinire, năruie până în cele mai afunde temelii ideia principală, aceea de a proteja vânatul nobil. O simplă trădare a unui gest, cărui orgii sunt mascate de o nobilă concepție, ne poate da de gândit, — și accentuez din nou, — cu atât mai serios cu cât ele par a porni din creierul unor vânători adevărați, nutrind veleitățile ca animatori ai unor conduite pline de abnegațiune pentru reproducerea, traiul și vânanrea creaturilor mișcătoare, relevant de categoria între cari se numără.

Ridic sabia împotriva acestui gen de a vâna în antagonism cu deviza culorii verzi, fără a mă teme de pericolul armei ce o agit, căci a ocroti în vânătoare e un principiu de comunism!

*) Unde este spiritul nobil și îndemnul mărinimos din întâmplarea apreciatului credincios în St. Hubert C. A. V. Popescu, istorisită sub titlul „Convertirea“. (R. V. 8/1928) Not. aut.

CAUZELE CARE PRODUC RUGINIREA FORAJULUI ARMELOR DE FOC ȘI MICȘORAREA JUSTEȚEI TIRULUI

de Maior, SCHNEIDER-SNYDER ROLAND.



DU PĂ una din teoriile despre cauzele care produc ruginirea forajului armelor de foc, gazele produse prin arderea pulberii, ar intra în porii materialului din care sunt făcute țevile și pe urmă ar produce ruginirea interiorului țevei datorită faptului că pulberea fără fum este un produs de fulmicoton preparat cu diferite acide, după felul sistemului de fabricație. — O mică parte a acestor acide rămânând în pulbere și intrând cu ocazia arderii pulberii în porii materialului de construcție al țevilor ar produce ruginirea forajului (teoria de oclosure și de difuziune).

De fapt pulberea fără fum prin arderea ei se transformă în cenușe cu caracter complectamente inofensiv; la temperatura enorm de mare cu care arde pulberea — până la + 2600° C — pulberea fără fum se transformă complectamente în gaze, rămânând după felul pulberii cam 5 % a produselor arderii în forajul țevei și au un caracter cu totul inofensiv care nu atacă de loc, adică nu rugineste interiorul țevei.

Capsa cartușului, după felul încărcăturii, conține un procent mai mare sau mai mic de caliumchlor, care prin ardere se transformă în chlorcaliu de caracter extrem de higroscopic la fel cu sarea de bucătărie. — Chlorcaliul sub formă de cristale microscopice se așează pe peretele forajului. — Datorită caracterului extrem de higroscopic atrage umezeala aerului, transformându-se într'un fel de saramură și anume: cu atât mai repede, cu cât aerul conține mai multă umezeală. — Acest fenomen începe imediat când aerul, după higroscop, arată peste 50 % umezeală. — Cu transformarea chlorcaliului în saramură începe imediat și ruginirea forajului țevilor și cu totul pronunțat, se arată la țevile făcute din oțetul obișnuit întrebuițat la armele de foc și puțin mai târziu la oțetul făcut din aliaj de oțel și nichel. Reese că după tragerea făcută — în timp cât se poate de scurt — rezidurile rămase în forajul țevilor trebuiesc îndepărtate cu apă caldă conținând 25 % săpun cu caracter alcalin. — Cu nici un fel de ulei nu se pot nici îndepărta aceste reziduri, și nici neutraliza caracterul extrem de ruginitor al chlorcaliului, care saturat complectamente cu ulei, tot păstrează caracterul lui higroscopic, atragând umezeala din aer, formând saramura, atacând materialul țevei și producând ruginirea ei.

Armata Engleză în timpul războiului mondial prin spălătul forajului cu apă caldă amestecată cu săpun, a reușit să păstreze forajul armelor de foc în cele mai bune condițiuni. — Conform regulamentelor armatelor Puterilor Centrale, pe câmpul de luptă curățirea armelor de

foc se făcea cu seul provenit dela tăierea vitelor. — Fapt și procedeu care avea ca rezultat ruginirea și deteriorarea complectă a forajului armelor de foc.

De sigur că spălătul, curățirea, forajului armelor cu apă, este un procedeu greu de executat pe câmpul de luptă, în tranșee, etc., — și trebuie căutat un alt mijloc, un produs chimic de eficacitate instantanee. — Produse chimice de natura aceasta sunt de mai multe feluri și de fabricație americană, engleză, germană, etc. toate de bază de amoniac, având fiecare după secretul compunerii o eficacitate mai mult s'au mai puțin instantanee, dizolvând și îndepărtând din forajul țevei rezidurile pulberii și capsei.

Prin întrebuițarea lor, forajul țevei ajunge într'o stare, din punct de vedere chimic, aproape perfect curată.

Acest procedeu de curățire în modul obișnuit cu ulei diferă numai cu atât, că la întrebuițarea acestor lichide se poate întrebuița numai cu o vargă curățitoare făcută din oțel, deoarece aceste lichide atacă arama, alama și nichelul, producând o oxidare a lor imediată. — Varga curățitoare fiind din alamă, se oxidează imediat, primind o culoare violetă. — Gloanțele armelor de foc au o camașă din oțel nichelat s'au aramit, fie ea din nichel sau aramă, în acest caz ultim, în majoritatea cazurilor tot nichelată.

Prin intrarea gloanțelor în partea ghintuită a țevei luând forma și urmând forțat mersul lor, se produce o fricțiune puternică în urmă căreia și a adheziunii moleculare forajul țevei primește un strat metalic mai mult sau mai puțin gros după numărul cartușelor trase.

Sub acest strat, care influențează într'un mod cu totul nefavorabil și justețea (preciza și gruparea) tirului, intră și rămâne chlorcaliul, producând ruginirea forajului sub acest strat metalic. — Prin urmare compoziția chimică a lichidului trebuie astfel făcută, ca să dizolve și acest strat metalic, pe care nu poate să-l dizolve nici apa caldă cu săpun, nici unul din uleiurile speciale destinate pentru curățirea forajului armelor de foc.

Deci, lichidul curățitor trebuie să aibe un caracter de dizolvant imediat al aramei, alamei și nichelului, rămânând complectamente inofensiv împotriva oțelului. — Lichidele destinate pentru curățirea forajului au acest caracter chimic, iarăși după compunerea lor într'o măsură mai mare sau mai mică după care variază și eficacitatea lor simultană.

Schimbând flanela întrebuițată cu varga curățitoare, procedeu de curățire va fi urmat, până când flanela ese albă din foraj, ceia ce necesită un timp de 10—15 minute. — La țevile care au pierdut justețea tirului numai din cauza stratului metalic străin care umple partea ghintuită, este de recomandat ca locașul cartușului să fie astupat cu un dop de plută uns cu vasilină, iar țeava umplută cu lichid gura țevei astupată și lăsat lichidul

timp de 24 — 48 ore în țevă.— În acest timp lichidul disolvă complectamente reziduiile metalice aflate în țevă, ceiace dovedește și faptul, că lichidul devine de culoare violetă, chiar de culoarea cernelei. — Forajul trebuie bine șters cu flanela albă de bumbac și ușor de tot unsă cu ulei mineral.

Urmând sistematic acest procedeu de curățire al armelor de foc și aplicându-le în aceeași zi în care s'au tras din armă, ruginirea forajului devine complectament

exclusă și armele de foc se pot păstra în starea cea mai bună de curățenie.

Din cele mai sus arătate, reese în mod logic, că este imposibil de a întreține forajul armelor de foc urmând procedeu de curățire obișnuită cu călți (care în totdeauna conțin nisip care produce sgârieturi în țevă) și diferite uleiuri sau valvolină, valoarea cărora din punctul de vedere arătat mai sus, este egală cu zero.

STÂRPIREA PĂȘĂRILOR CARE DISTRUG CUIBURILE

de SYLVIA SPIESS



ERICOLUL lăcustelor, plaga lăcustelor! Toate zierele, anunță în cor, anul acesta, senzația și s'au pus toate cele în mișcare, pentru distrugerea acestor stoluri păgubitoare.

Dacă privim însă în feicare iarnă stolurile imense de ciori, să nu ne vină și atunci ideea de „plagă a țării“?

Sub anumite raporturi, chestiunea din păcate este așa, și ne cuprinde adese ori necaz și furie, primăvara sau vara când „Corvus Cornix“ devastează cuiburile, omorând puișorii îngrijiți și crescuți de noi, în felul obrasnic și periculos, specific acestui hoț din crânguri. Ba mai mult, el își clădește propriul său cuib în mijlocul coloniilor, de păsări pentru a-și putea lua zilnic dela „masa pusă“ ouă sau pui golași.

Pe bază de cercetări oekologice s'a dovedit că Cioara grivă (Corvus cornix) este extrem de stricătoare spre deosebire de Cioara neagră (Corvus frugilegus), care aduce foloase mari agriculturii prin distrugerea insectelor și mai ales a acelor care strică porumburile. Așa dar trebuie să facem tot posibilul să decimăm pe cele dintâi.

Oricât de mult am dori să stingem viața acestor hoți de cuiburi, nu putem s'o facem destul de radical și dacă vrem să fim cinstiți, am recunoaște că preferăm a trage cartușele scumpe mai de grabă în vânat mai interesant, decât în această specie vulgară de păsări.

Plaga ciorilor trebuie totuși stăvilită și deci forțați de împrejurări, trebuie să întrebuițăm, în cele din urmă otrava.

Au fost răspândite diverse preparate otrăvitoare pe

câmp, din care însă au mâncat și șoarecii, care din păcate au fost înghițiți de vulpi și surlite (Buteo) care au tras consecințele. Aproape de Sibiu s'a găsit în apropierea unui izvor zece exemplare de surlite moarte. Pe două domenii cunoscute, grâul otrăvit, a făcut alte victime, în loc să ucidă ciorile se puteau vedea rațe și alte păsări folositoare căzând deodată moarte din aer. Disecția a dovedit că gușa lor era plină de boabe de grâu îmbibate cu acest preparat de distrugere.

Otrăvirea pe câmpiile noastre este de altfel îndrăzneală dela capul locului, deoarece în România terenurile sunt foarte populate de animale domestice ca: porci, oi, cai, și câini, iar paguba poate fi cu mult mai mare, decât ar cântări bunele noastre intențiuni.

Pentru a găsi acum o cale de mijloc, cred că invenția admirabilă a cunoscutului ornitolog D-I Titus v. Csörgey, este cea mai practică.

Se amestecă la un Kg. de ficat tocat, 8 lingurițe de cafea, cu sirop cald de Phosphor. Din această pastă bine frecată se va pune o linguriță cu vârf în coaja unui ou tăiat în două, presând-o bine.

Aceste ouă umplute și uscate, se așează cu vârful în sus, câte trei, în cuiburi artificiale de pae s'au fân, la locuri vizibile, unde vor fi găsite de ciori și alte păsări hoațe de cuiburi.

Cred că trebuie să mai menționăm că păsările ucise astfel trebuiesc adunate apoi, pentru a evita complicațiuni.

În acelaș timp rugăm a nu se mai întrebuița teribila strichnină care, din păcate, până acum a distrus multe păsări splendide, prin otrăvirea nedibace a hoi-turilor așezate pentru răpitoare. Avifauna să fie deci cruțată de acest mijloc urât de ucidere.



Citiți și abonați-vă la „Revista Vânătorilor“, cea mai răspândită din țară, care apare lunar cu știrea cele mai importante

P A S I U N E

(URMARE)

Adaptare de G. LEHRER

VEI fi surprins Domnule Miron, am găsit medalionul!“

— „Da? mă bucură din toată inima, dar unde a fost?“

— „In buzunarul pantalonilor D-tale amice! Și acum cred că aş putea să-ți recomand să modifici puțin decorațiunile dinainte.“

— „? ?“

— „Ei, zi-i!“ î! îndemnă polițistul.

— „Dar pentru numele lui Dumnezeu, nu faceți glume pe chestia asta! In buzunarul meu ziceți? Cum, sunt somnambul? Ia nu mai vorbiți prostii d'astea! Să mor de răs!... Ia'uzi, în pantalonii mei, hai?“

Comisarul clantină din cap, „ăsta trebuie să fie tare“, gândea el.

— „Și continui să declar și acuma că ai alunecat și ai căzut? Unde s'a întâmplat minunea asta?“

— „Minune? strigă Miron ridicându-se pe jumătate din pat în ciuda durerilor ce-l sfredeleau. Cărați-vă la troița din deal deasupra casei țaranului, acolo am lăsat sânge ca un cerb rănit, veți mai găsi destul acolo dacă deschideți ochii! Și acu mi-ajuge cu prostiile astea!“

— „Păi, vom mai sta noi de vorbă domnule Miron! Să vedem în primul rând ce spune D-na Drăgănescu.“

— „Sigur, sigur, duceți-vă acolo, vă va trimite ea de unde ați venit!“

„Așa un nerușinat!“ Gândi din nou funcționarul și porni grăbit spre conacul Drăgăneștilor.

Domnișoara Miți îl anunță și fu primit numaidecât.

— „Doamnă Drăgănescu“ începu el, salutând cu o înclinare bine voitoare a capului. „Instrumentarea acestei afaceri a fost cel mai ușor lucru din lume. In chestiunea aceasta sunt însă de rezolvat probleme mult mai complicate și le vom rezolva!“

El duse mâna în buzunar, scoase tabachera și o deschise apăsând pe buton.

— „Medalionul Dumneavoastră? Poftim, am descoperit și pe hoț!“

Vera se apropie bucuroasă și întinse mâna luându-și bijuteria.

— „Așa dar tot fata din casă?“

— „A nu! nu tocmai ea, însă prea cinstitul Dumneavoastră vânător, Domnul Miron și-a permis asta. Probabil atunci, dimineața, când a venit să ia lucrurile din cameră, a profitat de această ocazie, rămânând câteva clipe singur. Frumos abuz de încredere! Nu trebuie să permiteți unor astfel de oameni să se apropie prea mult de Dv. Am găsit obiectul acesta in buzunarul pantalonilor lui. Față de mine a negat, incontestabil, spunea că habar n'avea că posedată o asemenea bijuterie!.. Nevinovat ca un nou născut! Avea aerul chiar să acuze pe D-ra Miți, sau pe fata din casă. Acum însă, găsim obiectul, i-am dat de hac.“

Vera apucase tablia mesei, strângând-o atât de tare, încât degetele i se făcură albe. Apoi complet stăpănită, însă cu oarecare asprime în ton spuse:

— „Totuș el este nevinovat, pot jura!“

Apoi liniștită, dar foarte precisă adăugă:

— „Deoarece sunt în posesiunea obiectului meu, n'aș mai avea nici un interes în ce privește continuarea anchetei. O bănuială atât de extraordinară însă, nu poate să planeze asupra unui vânător al cărui simț de cinste și datorie este atât de dezvoltat. Vă rog deci cu toată insistența, Domnule Comisar, să reluați străduințele Dv. cu asiduitate, lămurindu-mi această întregă chestiune atât de misterioasă. Hoțul trebuie căutat în ală parte. Sunt convinsă de asta“ — se deosebea din glas o fină ironie când zise — „Inteligența și energia Dv. trebuie să ducă la succes, și va duce!“

Funcționarul ascuți buzele ca pentru a fluera. Incepuse să vadă ceva mai departe. Din ce direcție aducea vântul așa deodată urma? Inșă vorbitoarea îi impunea atât de mult prin siguranța și preciziunea cu care și suținea convingerea încât întrebuiță o altă metodă față de ea.

— „Stimată Doamnă, noi polițiștii suntem obișnuiți cu dușmănia și desconsiderarea, în special în ziua de astăzi. Atât de proști însă, cum ne crede lumea de obicei, nu suntem. Când găsesc obiectul furat la un bănuț, al cărui caracter și calități nu le cunosc și nici nu am de unde să le cunosc, trebuie să-l consider făptaș sau oare cum amestecat în furt. Așa dar nu pot fi acuzat că am procedat rău, decât de acei, care au ideea rea preconcepută despre autoritatea ce reprezintă. Sunt însă în orice caz recunoscători pentru orice indiciu sau directive ce mi s'ar da.“

Vera încolțicise lanțul medalionului pe după degete. Gândurile ei se îndreptaseră către Miron. Cât trebuie să fi suferit sârmanul sub această bănuială teribilă. Acest medalion să fie un aducător de noroc? Aproape îndurerată privea bijuteria care zăcea pe masă cu fața în jos. Ea înclină capul, luă deodată medalionul și alergând cu el spre fereastră:

— „Un moment, domnule comisar, poftiți vă rog o clipă încoace... nu pare a fi aci pe dosul medalionului urma unui deget însângerat?“

Funcționarul atent, alergă să privească suprafața mată a medalionului.

— „Admir vederea Dv. extraordinară, stimată Doamnă“, spuse el; cercetă încă odată urma cu lupa de buzunar și continuă:

— „Aveți fără îndoială dreptate, este amprenta degetului mare. Suntem cu un pas mai aproape de soluționarea afacerii și vom ști pe curând dacă sentimentul Dv. cu privire la nevinovăția vânătorului este sau nu justificat; adaug însă, că chiar dacă nu ar exista identitate între urma degetului de pe medalion și acelu al vânătorului

Dv., aceasta tot nu dovedește încă nimic precis. Este posibil să fie mai multe persoane amestecate în furtul acesta. Puteți însă Doamnă, să-mi dați altă lămurire cu mult mai prețioasă. Pe când vă întrebam eri în treacăt, ce făcuse vânătorul în ziua aceea, mi-ați spus că a venit cu dv. până la șoseaua națională, iar despre o rănire a lui Miron nu mi-ați spus nimica. Totuș contrar celor declarate eri, vă despărțiserăți în pădure. De ce? Asupra acestui punct n'am putut obține dela vânătorul d-voastră nici o lămurire."

— „Probabil că m-ați înțeles rău, d-le Comisar“, răspunse Vera după o clipă de tăcere apăsătoare. „M'am despărțit de vânător sus la curmătură, deoarece ce trebuia să mai facă o inspecție sus la pisc, iar eu nu l-am însoțit — ar fi fost prea obositor drumul pentru mine.“

„Este ceva nelămurit“ gândea comisarul, și despre asta era convins. Ceru din nou medalionul pe care-l așeză tot în tabacheră.

— „Încă ceva stimată Doamnă! Vânătorul D-voastră susține sus și tare că ar fi alunecat lângă o troiță deasupra casei țaranului din pădure, cauzându-și în felul acesta invaliditatea. Medicii cred însă că este imposibil. Acolo sus, se zice că nici n'are exista posibilitatea unui asemenea accident, — trenul și poteca fiind în pantă dulce, abia perceptibilă — mai ales pentru un om învățat cu munții; mai zic apoi că leziunea acestor organe a fost provocată prin lovire cu un corp tare și rotund“.

— „Nu pot să vă lămuresc de loc asupra acestui punct, domnule Comisar“, răspunse Vera. „Trebuie să vă adresați pentru lămurire lui Miron“.

Funcționarul polițienesc plecă.

Vera, observase neîncrederea comisarului, care, fără discuție, era îndreptățit s'o aibe. Era nemulțumită cu ea însăși. Declarase, ce e drept, cu o zi înainte, altfel decât era adevărul în privința înapoierei din pă-

dure cu Miron, necunoscând întâmplarea cu Pătrașcu și în special având intuiția că un pericol o amenința, dacă s'ar îndrepta cercetările asupra celor întâmplare sus lângă stâncă. Acuma însă toate acestea se dovediseră false — așa e viața!

Declarația conform realității, asupra despărțirii de vânător acolo la stâncă, ar fi fost cel mai natural lucru din lume. Mica ocolire a adevărului, negândită, putea acum să fie fatală, dacă funcționarul ar continua să cerceteze în direcțiunea asta. Cum se va comporta Miron, băiatul acela cinstit și drag, când Comisarul va proceda la un interogatoriu pe cunoscutele căi atât de uzitate de criminaliști: întrebări mesteșugite și presiuni? Să alerg la el? nu, ar fi periculos dacă mă întâlnesc acolo cu funcționarul. Poate să înțeleagă din nou lucrurile greșit! Să-l lase însă fără instrucțiuni, poate să fie și și mai rău....

O nesiguranță, care până atunci îi fusese străină, o cuprinsă. Iși aminti de o vorbă a soțului ei, care era plămădită din marea sa experiență a vieții. „Să nu sucești mereu cârma! Toate lucrurile au în ele o forță vie care pune în mișcare și le conduce dela sine; mâine multe lucruri se prezintă sub alt aspect decât astăzi! „Foarte des avusese dreptate cu această frază a experienței sale. Însă succesul unei întreprinderi nu este oare condiționat de fondul bun pe care ai pornit-o? În cazul acesta, neapărat că poți lăsa evinimentelor cursul lor normal și este simplu! dar în cazul celălalt?....“

Vera decise să-și plimbe nehotărârea pe cărarea din marginea râului de munte. Inapoiindu-se peste o oră, găsi pe Miți în dispoziția cea mai strălucită. Subreta, care iubea pe Miron cu toate certurile pe care le aveau, îl vizitase în camera de rezervă a spitalului, ducându-i ziare și dulciuri din care nu avea voie să mănânce, iar acum povestea:

(va urma)

COMUNICĂRI, PUBLICAȚIUNI ȘI INFORMAȚIUNI

Rugăm insistent pe Domnii membrii să binevoiască a ne comunica schimbările de adrese, pentru a evita întârzieri supărătoare.

—X—

Publicațiunile în „Revista Vânătorilor“.—Uniunea în dorința de a veni cât mai mult în ajutorul membrilor ei, a hotărât să reducă cu mult prețul anunțurilor din paginile verzi ale „Revistei Vânătorilor“ percepând aproape numai costul hârtiei și tiparului. Această măsură a fost luată de „Uniune“ și pentru motivul că „Revista Vânătorilor“ fiind singurul organ de legătură al vânătorilor din România, ei vor putea de aci înainte să găsească în paginile de reclame locul și prețul cu care pot cumpăra articolele vânătoarești de care au nevoie.

În același timp se înființează la revistă „Mica Publicitate“ care era atâta de necesară cu prețul derizoriu de UN LEU cuvântul, fixându-se un minimum de 20 cuvinte. Cu 20 de lei orice vânător—cât de modest ar fi—poate să-și ofere spre vânzare o armă, un câine, sau orice alte articole vânătoarești, fiind sigur că anunțul va fi citit numai de adevărații amatori, vânătorii.

Prețurile noi vor fi de aci înainte următoarele:

1 pagină 500 lei lunar.

O jumătate pagină 250 lei lunar.

Un sfert pagină 125 lei lunar.

Din aceste prețuri Uniunea face membrilor ei o reducere de 10 la sută. Anunțurile spre publicare vor fi însoțite de cost.

—X—

Primăria comunei Sfântul-Paul

Jud. Arad

No. 15/1930

PUBLICAȚIUNE

Pentru arendarea teritoriului de vânat al comunei Sfântul Paul, jud. Arad, în suprafață de cca 1007 jugh. cad., se publică

licitațiune publică orală, care se va ține la primăria acestei comuni în ziua de 12 Iulie 1930 ora 15.

Condițiunile de licitație se pot vedea zilnic și în cursul orelor oficioase în biroul notarial din Curtici.

Licitatiunea se va ține în conformitate cu dispozițiunile legii contabilității publice.

Sfântul-Paul, la 19 Mai 1930.

Primăria

—x—

Primăria Comunei Lăzărești

Jud. Ciuc

PUBLICAȚIUNE

Dreptul de vânatoare al Comunei și Composesoratului Comunei Lăzărești se dă în arendă prin licitație publică în ziua de 12 Iulie 1930, ora 10 la Primăria Comunei, pe timp de 6 ani, începând dela 1 August 1930.

Prețul de strigare este de lei 3000 anual.

Garanția 10 la sută din prețul strigării.

Doritorii de a lua parte la licitație sunt obligați a prezenta autorizația prescrisă de art. 13 din legea vânăturii.

Condițiunile vânăturii se pot vedea la sediul Notariatului, adică la Cosmeni, în orele oficiale.

—x—

„CORMAIA“

SOCIETATEA VANATORILOR DIN COMUNA SANGIORGI—BAI—JUD. NÂSAUD

Societatea „Cormaia“ în adunarea generală ținută în ziua de

28 Martie 1929 sub președinția D-lui Dr. L. Oanea hotărăște să nu se mai vâneze pe anumii munți și anumite teritorii, pentru ocrotirea caprelor negre și altor soiuri de vânat.

Se alege de către adunare D-nii:

Dr. L. Oane	Președinte
Anton Ciortea	Secretar
Ciril Morariu	} Casieri
Sabin Sohorcea	

Adunarea după ce modifică statutele conf. adresei Ministerului No. 21659 din 1 Martie 1929, declară adunarea închisă.

„D I A N A“

SOCIETATEA VANATORILOR DIN BUCUREȘTI

La 23 Februarie 1930, a avut loc adunarea generală a acestei societăți sub președinția D-lui Const. C. I. Brătianu asistat de vice-președinții Societății D-nii N. Racotta și Prof. Dr. G. Udrisky secretar maior G. Orășanu. Se procedează la ordinea de zi din care reiese că Societatea a rearendat mai multe teritorii de vânătoare în suprafață de cca 10.000 Ha, plătind arenda anticipat pe cinci și zece ani.

După o statistică a Societății se constată că pe o pătrime din suprafața totală a teritoriilor s'au vânat: 683 epuri, 22 vulpi, 5 porci mistreți; la vânatul cu pene neputându-se face statistica exactă totuși cifra tabloului din anul trecut a fost destul de mulțumitoare. Deși membrii Societății au dus o luptă îndârjită contra răpitoarelor, ele se mai semnaleză prin terenuri din cauză că pe teritoriile învecinate Societății nu se procedează cu aceeași asiduitate la stărpirea lor.

Membrii din Consiliu care au eșit la sorți, au fost realeși astfel că pentru 1930 întregul consiliu se compune după cum urmează:

Președinte	Const. C. I. Brătianu		
Vice președinți	} Nic. Racotta Prof. Dr. Udrisky		
		Casier	N. Popescu
Membrii consilieri	} I. Stănculeanu D. Răsuceanu N. Săulescu N. Cojescu		
		Secretari	Prof. Dr. Zaharescu Caraman Maior C. Orășanu
			Ing. C. Stanimir
		Maeștrii de vânătoare	} C. Gerota avocat Dr. Amilcar Georgescu Căp. Diaconescu „ R. Brătianu Ing. C. P. Georgescu Arist. Bodnărescu Alexe Ivașcu Dr. N. Manu
Cenzori	Gh. Georgescu Const. Baziliad		

Proiectul de buget pe anul 1930 la veniturii și cheltueli se egalează cu suma de Lei 580.541, din care semnalăm 290.000 Lei alocați numai pentru paza vânatului, iar excedentul bugetar pe anul acesta este de Lei 15.541, care adăugat la rezervele Societății acuză un fond de rezervă total de Lei 430.000.

N. R. Atragem atenția asupra acestei Societăți care este cea mai veche din București și care grație conducerii pricepute de aproape treizeci de ani, a știut să-și păstreze caracterul demn, ajutând viguros la ridicarea vânătoarei, acolo unde interesele țării o cheamă.

SOCIETATEA DE VANĂTOARE „JDERUL“ DIN COM. GROZEȘTI—LĂPUȘNA

Adunarea Generală a Societății, din Martie 1930, sub președinția D-lui Grigore Băluță, primește darea de seamă a consiliului de Administrație și situația bugetului cu venituri pe 1929 Lei 38.047 și cheltueli de 34.373 Lei, constatându-se un excedent de Lei 3.673.

Se alege noii membrii în consiliu după cum urmează:

D-l Teodosie Scaletchi	președinte reales
„ Grigore Băluță	vice „
„ P. Tăbărtă	casier reales
„ Ilie Popovici	membru consilier
„ Ion Septici	} Supleanți
„ Gh. Milevschi	
„ Ambrozie	} Cenzori
„ Ion M. Bouorș	
„ N. Băluță	Maestru de vânătoare

După mai multe discuțiuni de ordin intern administrativ și hotărâri vânătoarești importante, adunarea generală ia sfârșit.

SOCIETATEA DE VANĂTOARE „MISTREȚUL“ DIN BAIA DE CRIȘ — HUNEDOARA

Adunarea Generală a Societății din 1929 hotărăște excluderea din Societate a 30 de membrii care nu s'au conformat legii, lucrând de asemenea contra intereselor Societății.

Se primesc zece noi membrii.

Se aduce la cunoștința membrilor afilierea Societății la Uniunea Generală a Vânătorilor din România.

Se alege vice-președinte D-l Dr. Török Arcadie, Secretar D-l David P. Mircea, membru în comitet D-l Bârâștean Arsenie și Miclea Axente, Cenzor D-l Bufta Nicolae. Se mai numesc paznicii de vânătoare și se admit membrii de onoare. Incasările Societății au fost pe 1928 de Lei 24.440 și cheltuelile 18.267 anul se încheie cu un excedent de Lei 6.173.

Societatea număra în 1929, 43 de membrii.

REUNIUNEA VANATORILOR DIN SACELE

S'a afiliat Uniunii și numără 43 de membrii Președinte D-l D. I. Niculescu, vice președinte D-l Chirvase și Casier Felix Nord

SOCIETATEA VANATORILOR „UNIREA“ DIN CĂTRUNEȘTI-MĂNEASCA—ILFOV

În adunarea din Mai 1929 Societatea alege ca președinte de onoare pe D-l Sava Otopceanu, Președinte Gheorghe Stănescu, vice președinte D-l Lache Neagu, Secretar D-l Petre M. Negioță, Casier D-l Vasile Gh. Turdui, Cenzor D-l Petre N. Gheorghe,

„SOCIETATEA VANATORILOR „VULTURUL“ DIN TÂRNAVA-SOROCA

În adunarea generală din Martie 1930, constată un excedent bugetar pe anul trecut de Lei 18.769. Au fost arendate 60.000 Ha terenuri și cinci păduri în întindere de 400 Ha. Se constată un număr de 46 membrii în Societate.

Se alege consiliul de administrație după cum urmează:

Președinte	D-l Filaret Cazacu
Vice	„ „ Gheorghe Bădărău
Casier	„ „ Vasile Rusu
Maeștrii de vânat.	} „ „ Alex. Triculici și Isac Djurencu
Cenzori	„ „ Dumitru Rusu
Secretar	„ „ Dumitru Rusu

Societatea este afiliată „Uniunii“.

„TRANSYLVANIA“ FERMA MODEL ȘI ȘCOALA SPECIALĂ PENTRU CREȘTE- REA VULPILOR ARGINTII ÎN ROMANIA

Crescătorii de vulpi argintii precum și în genere toți cei ce se ocupă cu prăsirea animalelor purtătoare de blană scumpă, sunt de acord în unanimitate să recunoască România, (regiunea muntoasă) ca pe una din cele mai propice țări sub raportul climatului, pentru succesul unor asemenea întreprinderi.

Prin intervenția D-rei Sylvia de Spiess, am primit o scrisoare din Deva, care însoțea o broșură, scrisă de unul dintre cel mai de seamă cunosători al vulpilor argintii, Dl. I. A. Heckel, Directorul fermei de vulpi argintii din Vosgi, care a studiat în această broșură posibilitatea înființării acestor ferme în România și țările vecine, punând bazele unei societăți anonime la Deva care poartă numele de „Transylvania“.

Succesul unei întreprinderi de soiul acesta nu depinde în majoritatea cazurilor decât de priceperea personalului, respectiv al acelora care conduc ferma. Urmând acestui raționament, Dl. Heckel în calitate sa de specialist, înființează pe lângă această fermă și o școală pentru specializare, în care vor putea învăța toți acei care doresc a da capitalului lor o nouă întrebuințarea productivă.

Absolvenții școlii de Brigadieri de vânătoare se vor putea specializa acolo, trimiși fiind de patronii sau societățile la care sunt angajați, deschizându-li-se prin această inițiativă frumoasă un nou drum pentru angajamente în direcția studiilor făcute de ei.

Locul ales pentru instalarea fermei este Simeria, între Orăștie și Deva, Jud. Hunedoara, adăpostită în valea frumoasă a Mureșului, astfel prima fermă model, pentru creșterea vulpilor argintii va fi în regiunea argintului și aurului, urmând societății să fie în adevăr o mină de argint, pentru binele și prosperitatea țării noastre care trebuie în cele din urmă să evolueze și în această direcțiune rivalizând cu statele apusene.

Garanția reușitei creșterii, este Directorul Heckel, iar pentru reușita comercializării îngrijește Dl. F. Breckner, negustor din Deva, căruia, cei interesați pot adresa corespondența.

O lucrare asupra fermelor de vulpi argintii în România se poate găsi în Revista Vânătorilor No. 7, 8 și 9 din 1929, care pare a fi singura în limba Română.

G. L.

În urma intervenirii Uniunii, Regia Autonomă C. F. R. ne comunică că s'a acordat pe bază de reciprocitate în intervalul dela 15 Iulie — 5 Octombrie a. c. pentru expoziția de blănuri și vânătoare din Lipsca o reducere de 50% din taxele tarifare ale clasei I și II numai la înapoarea atât vizitatorilor din România, cât și vizitatorilor străini cari au efectuat ducerea la târg în tranzit tot prin țara noastră.

În ceea ce privește mărfurile urmează să li se aplice reducerea de 50% la înapoarea conform dispozițiilor prevăzute la Cap. XII pag. 37 din tariful local de mărfuri.

Această dispoziție a fost publicată în foaia Oficială C. F. R. No. 494/930.

N. R. După relațiunile obținute de noi dela serviciul respectiv modalitatea de procedare pentru a obține reducerea de 50% la întoarcere, pe Cl. I. și II este următoarea. Călătorul trebuie să prezinte biletul cu care a plecat din țară, și o dovadă că a vizitat expoziția din Lipsca. Biletele de călătorie nu vor fi predate persoanelor de control C. F. R. la eșirea din țară, arătând că vizitează expoziția I. P. A., personalul având ordine să le lase.

OFICIUL DE PRESĂ DELA EXPOZIȚIA INTERNAȚIONALĂ DE VANĂTOARE DIN LIPSCA, ADUCE ELOGII ROMÂNIEI

Traducem :

Extraordinara Expoziție separată a României la „Expoziția Internațională de Vânătoare“ I. P. A.

De mulți ani, muzeul de vânătoare din București este sub conducerea D-lui Gh. Nedici, care l-a organizat în mod cu totul special.

Domnia-Sa a pornit dela ideea că tot ce este în raport cu ocrotirea și îngrijirea vânătorului, trebuie să fie explicate prin miniaturi, lucrute conform realității, în cele mai mici detalii.

După acest plan, a organizat muzeul de vânătoare din București în mod exemplar și a adus acum cele mai frumoase piese din el, la expoziția de vânătoare din Lipsca, amenajând aicea o prea frumoasă sală, din care se poate învăța multe. Printre

altele, se pot vedea diverse modele de colibe practice de vânătoare, sărării, curse pentru vânat și multe alte lucruri, imposibil de redat aci. Bine înțeles că s'au expus trofee și piese capitale din care cităm printre altele : doi cerbi uriași în luptă ; un țaran dând piept cu ursul ; exemplare admirabile de coarne de cerb și căpriori, precum și o sumedenie de alte obiecte care pot satisface sufletul unui vânător.

INFORMAȚIUNI VANĂTOREȘTI

S'a luat dispozițiunea să se deschidă în cuprinsul revistei rubrica INFORMAȚIUNILOR VANĂTOREȘTI. Domnii membrii sunt rugați a ne trimite scurte știri ce interesează vânătoarea, confirmate cu semnătură proprie.

— x —

SOCIETATEA DE VANĂTOARE „SITARUL“ DIN CRAIOVA, STR. UNIRII 50

Anunță pe toți amatorii precum și toate societățile de vânătoare că a înființat un Stand la tragere la țintă (tabere și porumbei) pe care l'a pus la dispoziția amatorilor, fără altă taxă, decât plata taberilor sau porumbeilor.

Serviciul vânătoarei, ne anunță aceasta spre publicare.

— x —

Suntem informați că ziua de 21 Mai destinată uciderei cioricilor, a decurs pentru vânători cu deplin succes, ni s'a semnalat un tablou de peste 10.000 piese dintre care cca. 70% ciori grive și coțofene, lucru pentru care aducem mulțumiri vânătorilor care au luat act de anunțul publicat, cu rugăminte noastră, de ziarul „Universul“.

— x —

Deși ploile din ultimul timp sunt de natură a transforma optimismul vânătorilor, îngrijorarea lor nu trebuie să fi prea mare, deoarece avem vești că ar fi prepelițe în abundență, ploile cauzând cuiburilor prea puține stricăciuni. Vânatul de baltă deasemenea este abundent. Prosperitatea semănăturilor ne dă apoi garanția că epurii având din belșug ascunzișuri și hrană, vom putea fi satisfăcuți de numărul lor, la începutul sezonului.

— x —

În cercurile autorizate se svonește de o circulară pe care Ministerul o lansează Societăților de Vânătoare care încă nu s'au afiliat „Uniunii“.

Se zice că multe din ele au neglijat să se conformeze obligațiilor luate de reprezentanții lor cu ocaziunea aprobării, de către Direcțiunea Vânătoarei, a statutelor lor.

— x —

Anunțăm pe calea aceasta că din motive tehnice nu vom putea publica darea de seamă a Societăților de vânătoare, decât în rezumat și în ordine alfabetică. Societățile care nu ne-au trimis dările de seamă nu vor putea fi menționate. Rugăm pe d-nii Președinți și Secretari ai Societăților, ca pe viitor să binevoiască a ne trimite pe lângă Darea de seamă detaliată și un rezumat cât mai concis (care să nu treacă de 20 rânduri tipărite) pentru a putea fi publicat.

— x —

Domnul Președinte al „Uniunii“ A. Mocsony a primit o telegramă din partea Dl. N. Săulescu în care i-se anunță recordul mondial obținut de România pentru trofee de cerb, căpriori și mistreț, la expoziția din Lipsca.

— x —

Transportul vânătorilor însoțiți de câini, pe C. F. R. — În urma stăruințelor noastre, Regia Autonomă C. F. R. a lansat o circulară în care încunoștințează organele în subordine că vânătorilor le este permis a călători însoțiți de câinele lor în condițiunile în care au călătorit și până acum, adică în cl. III și printre ceilalți călători, dacă nu există compartiment separat.

Orice publicație trebuie să ne sosească cel puțin până la 15 ale lunii, pentru a putea apare în numărul lunii viitoare al Revistei. Nu se înapoiază nici un fel de manuscris. Publicațiile oficiale se plătesc cu anticipație, socotite cu 3 lei cuvântul.

CĂLĂTORIA DE VARĂ A VÂNĂTORULUI

Il duce prin Lipsca unde vizitează Exp. Int. de blănuri și vânăt. (IPA) aci poate admira și trăi vânătoarea tuturor popoarelor din toate timpurile. Colecția de trofee se compune din piese adunate de pretutindeni, așa cum niciodată n'au mai fost văzute la vre-o expoziție. In primul rând vizitatorul câștigă cunoștințe generale importante documentându-se asupra factorului economic de vânătoare, asupra creșterii moderne a vânatului și a tuturor celorlalte ramuri de agricultură și industrie, decurgând din ea. Se vor vedea în special multe ferme model pentru creșterea animalelor cu blană scumpă.

Cereți prospectul de călătorie detaliat „3 zile la IPA“ dela biroul central al «IPA» Leipzig, C 1 Brühl 70.

Expoziția Internațională de vânătoare și blănuri „LIPSCA“



DELA 31 MAI PANĂ LA 30 SEPTEMBRIE

Fasani Ungurești

GALGA
Ferma de



f a s a n i
u n g u r e ș t i

TURA (Jud. Pest) Ungaria
a aristocratului baron Victor Schosbe-ger

Crescătorul John Butter

expediază din rasă pură și de prima clasă material de crescătorie: P. mongolicus, P. torquatus, P. versicolor, P. colchicus, P. formosanus

OUĂ DE FASANI

PUI DE O ZI

FASANI DE PRĂJITĂ

FASANI DE VÂNĂTOARE
(prin încrucișare)

LISTA DE PREȚURI LA CERERE

Transporturile se fac în ordinea primirii comenzilor. — Fasani de vânătoare pentru reîmprospătarea sângelui se primesc imediat.

Din nici o Bibliotecă

să nu lipsească

Ocrotirea Vânătorului mic.
Hrana vânatului în timpul erneli.
Distrușgerea Răpituarelor
prin otravă

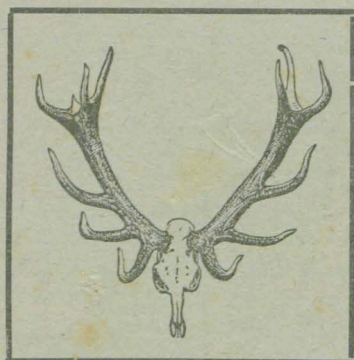
de Gh. NEDICI

ȘCOALA DE DRESAJ

Pentru câini de vânătoare și sport

Ieftin și garantat. Informațiuni
răspuns plătit

Crescătorii de câini și
școala de dresaj al câinilor
HOMOROD I,
jud. Târnava Mare



VIZITAȚI
EXPOZIȚIA

EXPOZIȚIA INTERNATIIONALĂ DE VANATOARE „I. P. A.” DIN LIPSCA



Pentru prima oară în Germania se va ține o Expoziție Internațională de Vânătoare și blănuri la Lipsca între lunile Mai până în Septembrie 1930. Comitetul de conducere invită toți vânătorii din lume să viziteze această expoziție, unde vor putea admira tot ce interesează vânătoarea.

PUBLICAȚIUNE

DE VÂNZARE UN DRILLING
NOU FIN, PENTRU INCĂRCĂ-
TURI PUTERNICE A VÂND
DOUĂ RÂNDURI DE ȚEVI
CAL. $16 \times 16 \times 8$ I. R. și $9.3 \times 9.3 \times 20$
∴ INFORMAȚIUNI LA ȘEFUL ∴
STAȚIEI BRAȘNICA HUNEDOARA

CAȚEI BRACK GERMAN!

Am de vânzare căței de 8 săptămâni din părinții „Eick v. Runnenstein” și „Fruska Sicilia”
Căteii din anul trecut prezentați la concursuri și expoziții, proveniți din această combinație de sânge, au fost fără excepție premiați.

ERVIN MULLER
Casier al Com. de avere
Caransebeș

SE CAUTA

Pentru studii, VEVERIȚE sănătoase,
oferindu-se 50 lei bucata
A se adresa d-lui R. I. Călinescu,
laboratorul zoologic,
București Strada Academiei, No. 14

BRIGADIER DE VANATOARE

Absolvent al Școalei din Sighet
oferă serviciile sale Societăți-
lor de vânătoare sau proprie-
tarilor de terenuri de câmp.

A se adresa la „Uniune”

CHRISTOPH FUNK

FABRICĂ DE ARME CU RENAME VECHI, FONDATĂ 1835
CUTIA POȘTALĂ 111, SUHL GERMANIA

IN DEPOZIT ARME DE VÂNĂTOARE
ȘI DE SPORT DE PRIMA CALITATE CA:

DRILLINGURI IN PATRU MODELE DIFERITE
CU ȘI FĂRĂ ARMARE SEPARATĂ A
: : : : : : : : GLONȚULUI : : : : : : :

ARME SISTEM BOCK CONSTRUCȚIILE
CELE MAI NOI CU PERCUȚIUNE CENTRALĂ
CARABINE PENTRU TIRUL CU INCĂRCĂTURI
DE MARÉ VITEZĂ CU REPETIȚIE SAU CU
: : : : : : : : UN SINGUR FOC : : : : : : :

MONTAJE DE LUNETE FĂRĂ A FI FIXATE
PE ȘINA ARMEI, AVÂND DECI CÂMPUL DE
: : : : : : : : OCHIRE LIBER : : : : : : :

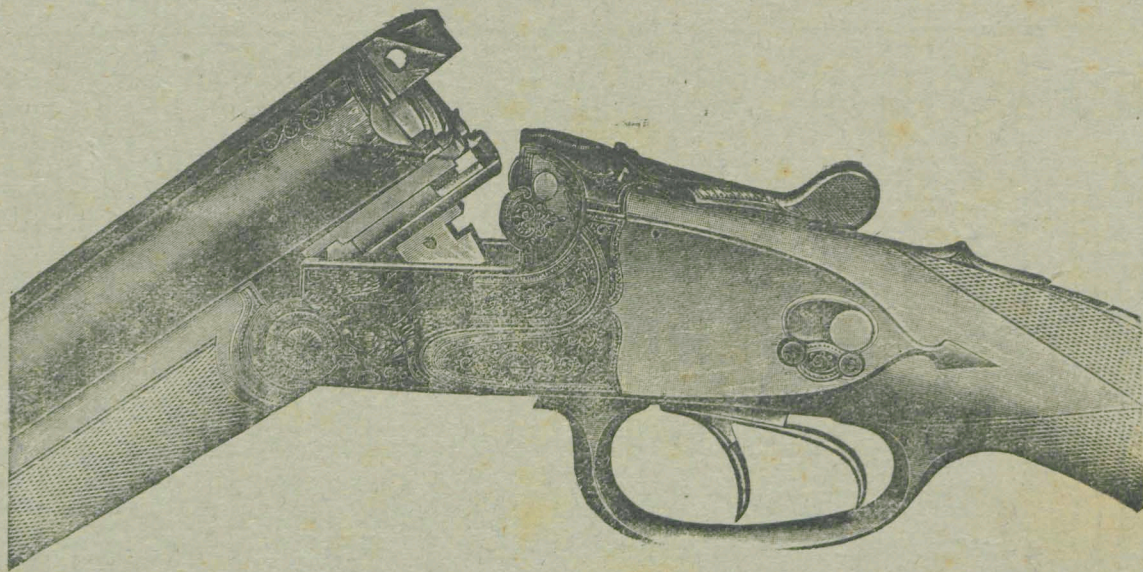
PROECTILE CU CĂMAȘE DE ARAMĂ,
MODEL FUNK IN CALIBRELE 7, 8, 9³, 11 ^m/m

SE CONSTRUEȘTE DUPĂ CERERI SPECIALE.
CEREȚI BROȘURA ȘI LISTA DE PREȚURI.

C. A. FUNK & Co. SUHL (Germania)

FABRICĂ DE ARME

FIRMA REPUTATĂ PENTRU ARMELE SALE DE PRIMUL RANG ȘI DE MARE PRECIZIE



Construește orice armă de vânătoare și de sport, dela cea mai simplă până la cea mai elegantă. Execuție conștiincioasă și promptă. Tir de mare precizie și cu maximum de randament, dovedit cu certificatul oficial al stindurilor de încercare, care întovărășesc fiecare armă.

SPECIALITĂȚI:

Sistem Anson & Deeley: Arme de alice cu două țevi, sau cu una de alice și alta de glonț și expressuri, în toate calibrele, cu sau fără evector.

Sistem Anson & Deeley: Drillinguri, drillinguri-expressuri, etc. pentru cele mai puternice încărcături, în toate calibrele, cu sau fără armare separată a țevei de glonț și evector.

Sistem Anson & Deeley: Arme sistem Bock (cu țevile suprapuse), în toate calibrele, cu zăvor Greener simplu sau dublu (Kersten).

Sistem Anson & Deeley: Arme pentru tirul de porumbel sistem Bock (țevi suprapuse), atât pentru vânătoare, cât și pentru tir la talere, având maximum de randament posibil, cu zăvor Greener simplu sau dublu (Kersten), cu sau fără evector.

TOATE TIPURILE DE ARME SE POT EXECUTA ȘI CU COCOAȘE

Arme de glonț de mare precizie sistem Block

pentru toate calibrele și cele mai puternice încărcături, având avantajul de a fi extrem de ușoare și foarte elegante, admirabile pentru orice gen de vânat. Soliditate extremă, dela cea mai simplă armă la cea mai rafinată execuție.

LA COMENZI SE POATE ȚINE SEAMA DE ORICE DORINȚĂ SPECIALĂ

Modele ale acestei case, precum și cataloage și prospecte în patru limbi, se găsesc la „UNIUNE“

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii